

แผนพัฒนาท้องถิ่น (2566-2570)

องค์การบริหารส่วนตำบล

ดันหยงดาลอ

อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

ก

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ ได้จัดทำขึ้นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และเป็นไปตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับนี้ จึงเป็นเครื่องมือและเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม การใช้จ่ายงบประมาณตามแผนความต้องการของงบลงทุนเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ การตั้งงบประมาณอุดหนุนให้แก่หน่วยงานอื่น ประโยชน์ในการพัฒนาเพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จต่อความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ

ข
สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข-ค
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
(๑) ด้านศักยภาพ	๑-๒
(๒) ด้านการเมือง/การปกครอง	๓
(๓) ประชากร	๓-๔
(๔) สภาพทางสังคม	๔-๕
(๕) ระบบบริการพื้นฐาน	๕
(๖) ระบบเศรษฐกิจ	๕-๑๒
(๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๒-๑๓
(๘) ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๓-๑๔
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๕
(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๕
๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)	๑๕-๒๙
๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๒๙-๕๓
๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๕๓-๗๘
๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี	๗๙-๘๕
(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๖
๑) วิสัยทัศน์	๘๖
๒) ยุทธศาสตร์	๘๖-๘๘
๓) เป้าประสงค์	๘๘
๔) ตัวชี้วัด	๘๘
๕) ค่าเป้าหมาย	๘๘-๘๙
๖) กลยุทธ์	๘๙-๙๐
๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์	๙๐
๘) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	๙๐
(๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๙๑
๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๑-๙๔
๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	๙๕-๙๙

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๑๐๐
๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๑๐๐
๒.บัญชีโครงการพัฒนา	๑๐๑
-บัญชีสรุปโครงการพัฒนา(แบบ ผ.๐๑)	๑๐๑-๑๐๕
-บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๑/๑)	๑๐๖
-รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒)	๑๐๗-๑๓๓
-รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒/๑)	๑๓๔-๑๓๖
-รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒/๒)	๑๓๗-๑๓๙
-บัญชีครุภัณฑ์ (แบบ ผ.๐๓)	๑๔๐
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๔๑
๑.การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๔๑
๒.การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๔๑
๓.สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น จากแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)	๑๔๑-๑๔๔
๔.ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๔๕

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

-แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

-แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ภาคผนวก ข

-แบบที่ ๑ แบบช่วยกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นโดยตนเอง

-แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

-แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

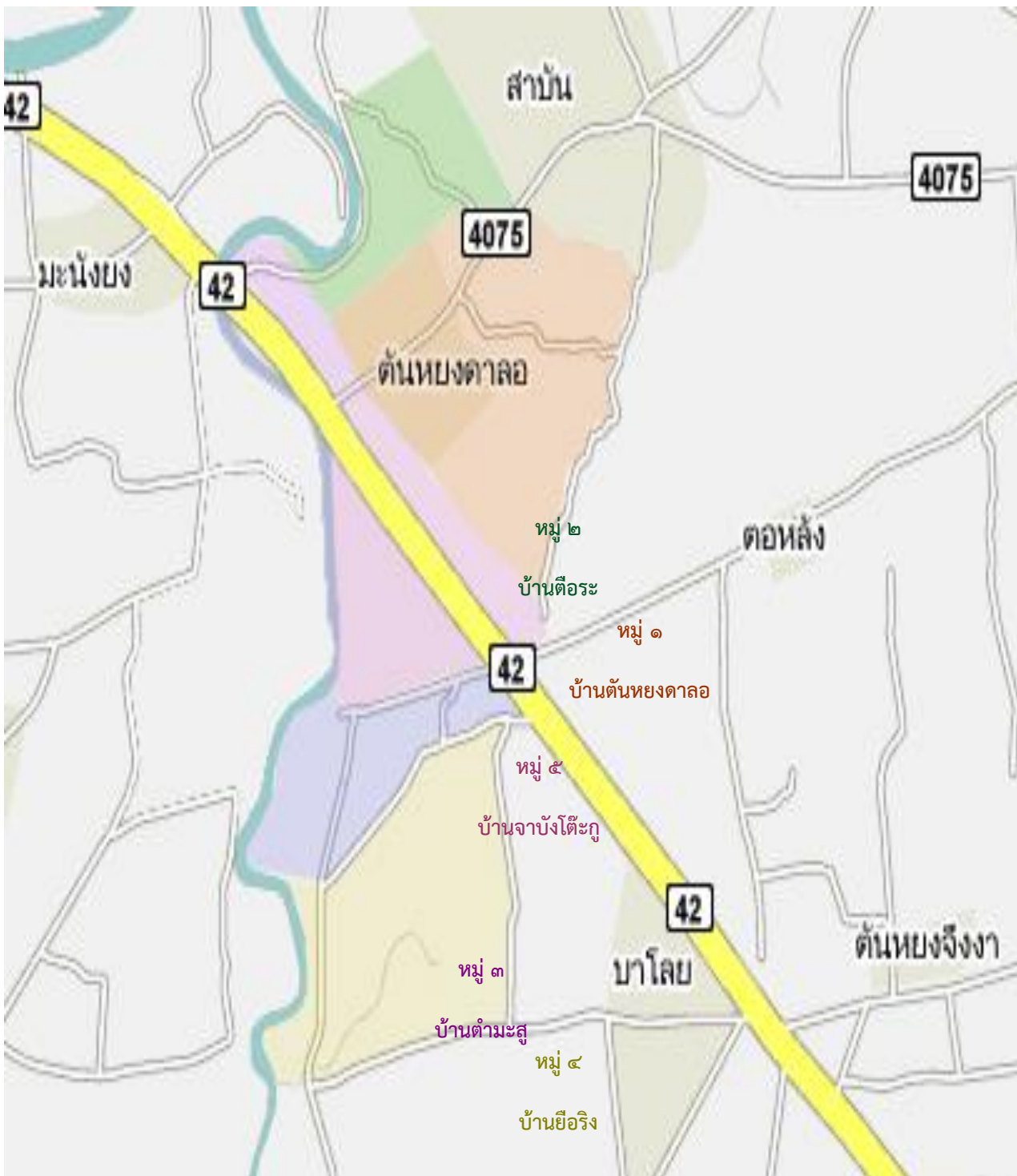
แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางตาล อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

.....

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

(๑) ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน

ทิศเหนือ ติดกับตำบลหนองแรต , ตำบลจะรัง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

ทิศใต้ ติดกับตำบลบาโลย อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

ทิศตะวันออก ติดกับตำบลสาบัน , ตำบลตอหลัง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

ทิศตะวันตก ติดกับตำบลมะนังยง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอมีพื้นที่รับผิดชอบรวม ๔,๓๘๑.๒๕ ไร่ (๗.๗๓ ตร.ก.ม.) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอยะหริ่ง ห่างจากตัวจังหวัดปัตตานี ประมาณ ๒๓ กิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ มีลักษณะเป็นแบบลูกคลื่น คือเป็นที่ราบและราบลุ่มสลับไปกันทั้งตำบล โดยพื้นที่ราบส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ทางการเกษตร

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มีภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน มีสองฤดูคือ ฤดูฝนสองระยะ คือระยะที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดพาเอาความชื้นจากมหาสมุทรอินเดีย และทะเลอันดามัน เข้ามาทำให้มีฝนตกชุกตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม และระยะที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งอิทธิพลจากความกดอากาศ และพายุหมุนไซนร่อนที่พัดมาจากอ่าวไทย ทำให้ฝนตกชุกช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม ปริมาณฝนสูงสุดในเดือนพฤศจิกายนประมาณ ๖๐๐ มิลลิเมตร ต่ำสุดในเดือนกุมภาพันธ์ประมาณ ๔๕ มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๒๗ องศาเซลเซียส ภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมเขตร้อน แบ่งฤดูกาลออกเป็น ๒ ฤดู ได้แก่

(๑) ฤดูฝน แบ่งออกเป็น ๒ ช่วง ได้แก่ ช่วงที่รับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดพาเอาความชื้นจากทะเลอันดามัน และมหาสมุทรอินเดียเข้ามา ทำให้มีฝนตกชุกในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม อีกช่วงหนึ่งก็คือช่วงที่รับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพาเอาความชื้นจากอ่าวไทยเข้ามา ทำให้มีฝนตกชุกอีกในเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม

(๒) ฤดูร้อน ฤดูร้อนอยู่ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน เนื่องจากได้รับลมตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นลมร้อนที่พัดมาจากทะเลจีนใต้ทำให้อากาศโดยทั่วไปร้อนและชื้น

๑.๔ ลักษณะของดิน

สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินทรายประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์มีระดับน้ำใต้ดินอยู่ตลอดในระยะลึกประมาณ ๒ - ๕ เมตร ไม่เหมาะแก่การเพาะปลูกไม่สามารถปลูกพืชไม้ผลที่สามารถขึ้นได้ดีในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ เช่นทุเรียน ลองกอง มังคุด เงาะ เนื่องจากดินไม่สามารถกักเก็บน้ำและไม่สามารถรักษาความชุ่มชื้นของหน้าดินได้ไว้ได้ ส่วนใหญ่มักจะเป็นการปลูกพืชระยะสั้น เช่น ข้าวโพด และพืชที่ทนต่อความแห้งแล้ง เช่น ไร่กะปิ ต้นปาล์ม ไม้ดงลิ้มแล้ง เป็นต้น

(๒) ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางตาลอ มีจำนวนหมู่บ้านทั้งสิ้น ๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านต้นยางตาลอ

หมู่ที่ ๒ บ้านตือระ

หมู่ที่ ๓ บ้านตำมะสุ

หมู่ที่ ๔ บ้านยือริง

หมู่ที่ ๕ บ้านจาบังโตะกู

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางตาลอ แบ่งเขตเลือกตั้ง ๕ เขต มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางตาลอ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนจำนวน ๑ คน ปัจจุบันมีจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน ๖ คน จาก ๑๐ คน (ว่าง ๔ ตำแหน่ง)

(๓) ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับครัวเรือนและประชากร

ครัวเรือน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน			หมายเหตุ
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	
๑	ต้นยางตาลอ	๒๑๔	๒๑๖	๒๒๕	
๒	ตือระ	๙๔	๙๔	๙๙	
๓	ตำมะสุ	๒๐๐	๒๐๔	๒๑๕	
๔	ยือริง	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๓	
๕	จาบังโตะกู	๒๒๒	๒๒๓	๒๓๑	
รวม		๘๓๐	๘๓๗	๘๗๓	

ประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร								
		๒๕๖๒			๒๕๖๓			๒๕๖๔		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑	ต้นยางตาลอ	๔๒๙	๔๗๖	๙๐๕	๔๔๐	๔๘๔	๙๒๔	๔๔๖	๔๘๓	๙๒๙
๒	ตือระ	๒๓๗	๒๔๐	๔๗๗	๒๔๑	๒๔๔	๔๘๕	๒๔๐	๒๔๗	๔๘๗
๓	ตำมะสุ	๓๓๖	๓๔๙	๖๘๕	๓๔๕	๓๔๗	๖๙๒	๓๔๑	๓๔๗	๖๘๘
๔	ยือริง	๒๑๗	๑๙๘	๔๑๕	๒๒๓	๒๐๐	๔๒๓	๒๓๒	๒๐๓	๔๓๕
๕	จาบังโตะกู	๔๕๘	๔๕๖	๙๑๔	๔๖๑	๔๖๒	๙๒๓	๔๖๒	๔๖๓	๙๒๕
รวม		๑,๖๗๗	๑,๗๑๙	๓,๓๙๖	๑,๗๑๐	๑,๗๓๗	๓,๔๔๗	๑,๗๒๑	๑,๗๔๓	๓,๔๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า ๑๘ ปี	๖๑๒	๕๔๔	๑,๑๕๖
อายุ ๑๘-๖๐ ปี	๙๖๔	๙๕๙	๑,๙๒๓
อายุ มากกว่า ๖๐ ปี	๑๔๕	๒๔๐	๓๘๕
รวม	๑,๗๒๑	๑,๗๔๓	๓,๔๖๔

(ข้อมูลประจำเดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๖๔)

(๔) สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา ๓ แห่ง ประกอบด้วย ๑.โรงเรียนบ้านต้นหยงดาลอ ที่ตั้งหมู่ที่ ๑ ๒.โรงเรียนบ้านต้อระ ที่ตั้งหมู่ที่ ๒ ๓.โรงเรียนบ้านย้อริง ที่ตั้งหมู่ที่ ๔
- โรงเรียนตาดีกาประจำมัสยิดจำนวน ๕ แห่ง ประกอบด้วย โรงเรียนตาดีกาหมู่ที่ ๑-๕
- โรงเรียนสอนศาสนาเอกชน+สามัญ จำนวน ๑ แห่ง คือ โรงเรียนบ้านส่งเสริมศาสน์
- โรงเรียนเอกชนระดับประถมวัย จำนวน ๑ แห่ง
- สถาบันปอเนาะ จำนวน ๓ แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ แห่ง ประกอบด้วย ๑.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านต้อระ ที่ตั้งหมู่ที่ ๒ ๒.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมัสยิดตอหลัง ที่ตั้งหมู่ที่ ๓ ๓.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมัสยิดต้นหยงดาลอ ที่ตั้งหมู่ที่ ๕

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ๑ แห่ง
ที่ตั้งหมู่ที่ ๑ บ้านต้นหยงดาลอ ตำบลต้นหยงดาลอ อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๔.๓ อาชญากรรม

-อาชญากรรมในพื้นที่ตำบลต้นหยงดาลอ ส่วนใหญ่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญมากกว่าการก่ออาชญากรรมในลักษณะที่รุนแรงหรือความผิดที่ร้ายแรง

๔.๔ ยาเสพติด

-ปัญหาเสพติดในพื้นที่สาเหตุหลักเกิดจากที่เด็กและเยาวชนไม่ได้รับการศึกษา การว่างงาน ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรม สั่งสอน ดูแลเท่าที่ควร การคบเพื่อนก็อีกสาเหตุหนึ่งที่จะนำไปสู่การติดยาเสพติด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

-องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลอ มีพนักงานส่วนตำบลที่รับผิดชอบด้านงานการสังคมสงเคราะห์ ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชนชำนาญการ มีการดำเนินการไปแล้วดังนี้

- ๑.รับขึ้นทะเบียนและจ่ายเบี้ยความพิการ เบี้ยผู้สูงอายุ เงินสงเคราะห์ผู้ป่วยเอดส์
- ๒.ฝึกอาชีพให้กับผู้สูงอายุ

๓.ประสานกับหน่วยงาน พมจ.จังหวัดในการช่วยเหลือปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้สูงอายุและผู้
ยากจน

๔.จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ

๕.กิจกรรมเยี่ยมเยียนผู้ป่วยติดเตียง

๖.อื่นๆ

(๕) ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมของตำบลตันหยงดालอ ใช้เส้นทางคมนาคมทางบกเป็นหลัก มีรายละเอียด
ดังนี้คือ

การคมนาคมติดต่อของตำบลตันหยงดาลอกับอำเภอใกล้เคียงมีเส้นทางที่สำคัญดังนี้ คือทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๔๒ สามารถเชื่อมต่อกับอำเภอเมืองและอำเภอมายอ ถนนสามารถติดต่อกับทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๔๒ และถนนทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๖๑

การคมนาคมติดต่อภายในและตำบลข้างเคียงมีเส้นทางที่สำคัญ คือทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๒

๕.๒ การไฟฟ้า

ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน และครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ร้อยละ ๑๐๐

๕.๓ การประปา

- ประปาในตำบลมี ๗ แห่ง (ใช้การไม่ได้ ๒ แห่ง)

๕.๔ โทรศัพท์/ระบบอินเทอร์เน็ต/wifi

-มีการใช้โทรศัพท์บ้านบางครัวเรือน และใช้มือถือหรือสมาร์ตโฟน ทุกครัวเรือน

-ประชาชน มีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ต/ wifi ในการติดต่อสื่อสารอย่างแพร่หลาย

๕.๕ ไปรษณีย์

- ที่ตั้งไปรษณีย์ ตำบลยามู อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

(๖) ระบบเศรษฐกิจ

-โครงการสร้างเศรษฐกิจที่สำคัญ

ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ตำบลตันหยงดาลอ ประกอบอาชีพทางการเกษตร ทำไร่ ทำนา สวน
ยางพารา สวนมะพร้าว สวนปาล์ม น้ำมัน เลี้ยงสัตว์ และปลูกพืช พืชเศรษฐกิจเรียงตามลำดับความสำคัญ
ได้แก่

๑.ข้าว

๒.มะพร้าว

๓.ยางพารา

๔.ปาล์มน้ำมัน

๖.๑ การเกษตร

-ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน

มีพื้นที่รับผิดชอบรวม ๔,๓๘๑.๒๕ ไร่ (๗.๗๓ ตร.ก.ม.) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอยะหริ่ง ห่างจากตัวจังหวัดปัตตานี ประมาณ ๒๓ กิโลเมตร เนื่องจากการเกษตรทั้งหมด ๖,๕๐๗.๒๕ ไร่ เนื้อที่อื่นๆ ๘๗๔ ไร่

เกษตรกรตำบลตันหยงดालอมีพื้นที่ครองโดยเฉลี่ย ๗ ไร่ มีการถือครองที่ดิน ดังนี้

ขนาดพื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ	หมายเหตุ
๑-๕	๕๕.๘๓	
๖-๑๐	๑๗.๘๗	
๑๑-๑๕	๑๖.๘๗	
๑๖-๒๐	๙.๔๓	
รวม	๑๐๐	

เกษตรกรของตำบลตันหยงดालอ ส่วนใหญ่มีสิทธิในการถือครองที่ดินโดยมีเอกสารสิทธิ์ คือ โฉนด ,น.ส.๓ก.,สค.๑ มีลักษณะการทำกินในที่ดินในตำบล ดังนี้

ลักษณะการทำกินในที่ดิน	ร้อยละ
ที่ดินของตนเอง	๘๕
เช่าจากผู้อื่นบางส่วน	๑๐
ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง	๕
รวม	๑๐๐

ประชากรในตำบลตันหยงดालอ มีจำนวน ๓,๓๙๐ คน เป็นแรงงานภาคเกษตร จำนวน ๑,๘๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓๓ และเป็นแรงงานนอกภาคเกษตร จำนวน ๙๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๗

ประชากรทั้งหมด (คน)	แรงงานเกษตร (คน)		
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
๓,๓๙๐	๘๙๔ (๔๙.๔๔%)	๙๑๔ (๕๐.๕๕%)	๑,๘๐๘ (๕๐.๕๕%)

-ข้อมูลด้านการเกษตร
หมู่ที่ ๑

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
ทำนา	ในเขตชลประทาน	๑๒๐ ครัวเรือน ๔๑๐ ไร่	๕๖๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๔,๔๘๐ บาท/ไร่
ทำสวน	ยาง	๓๐ ครัวเรือน ๔๔ ไร่	๒๐๐ กก./ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่
	มะพร้าว	๘๔ ครัวเรือน ๖๒ ไร่	๘๐๐ ลูก/ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๓,๒๐๐ บาท/ไร่
	ปาล์ม	๔ ครัวเรือน ๘ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๗,๕๐๐ บาท/ไร่
ไม้ผล	กล้วย	๑๐ ครัวเรือน ๔ ไร่	๘๐๐กก./ไร่	๒,๕๐๐ บาท/ไร่	๘,๐๐๐ บาท/ไร่
ทำไร่/ พืชผัก	แตงโม	๑๐ ครัวเรือน ๔ ไร่	๙๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๙๐๐ บาท/ไร่
	ข้าวโพด	๘ ครัวเรือน ๑๒ ไร่	๑,๖๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๒๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วฝักยาว	๒ ครัวเรือน ๓ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	มันเทศ	๑๐ ครัวเรือน ๕ ไร่	๑,๘๐๐ กก./ไร่	๘๐๐ บาท/ไร่	๑๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วเขียว	๑๒ ครัวเรือน ๑๐ ไร่	๑๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วลิสง	๓ ครัวเรือน ๖ ไร่	๑๒๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๙,๐๐๐ บาท/ไร่
	แตงกวา	๗ ครัวเรือน ๖ ไร่	๑,๙๐๐ กก./ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	ผักบุ้งจีน	๑๕ ครัวเรือน ๑๐ ไร่	๕๐๐ กก./ไร่	๕๐๐ บาท/ไร่	๖,๕๐๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๒

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
ทำนา	ในเขตชลประทาน	๗๒ ครัวเรือน ๒๓๐ ไร่	๕๖๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๔,๔๘๐ บาท/ไร่
ทำสวน	ยางพารา	๔๗ ครัวเรือน ๙๖ ไร่	๒๐๐ กก./ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่
	มะพร้าว	๔๑ ครัวเรือน ๖๐ ไร่	๘๐๐ ลูก/ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๓,๒๐๐ บาท/ไร่
	ปาล์ม	๑๐ ครัวเรือน ๓๖ ไร่	๒,๕๐๐ กก./ไร่	๒,๕๐๐ บาท/ไร่	๖,๒๕๐ บาท/ไร่
ไม้ผล	กล้วย	๓ ครัวเรือน ๒ ไร่	๘๐๐กก./ไร่	๒,๕๐๐ บาท/ไร่	๘,๐๐๐ บาท/ไร่
ทำไร่/ พืชผัก	ข้าวโพด	๑๕ ครัวเรือน ๕ ไร่	๑,๖๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๒๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วฝักยาว	๗ ครัวเรือน ๕ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	มันเทศ	๘ ครัวเรือน ๑๕ ไร่	๑,๘๐๐ กก./ไร่	๘๐๐ บาท/ไร่	๑๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วเขียว	๑๐ ครัวเรือน ๘ ไร่	๑๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วลิสง	๕ ครัวเรือน ๘ ไร่	๑๒๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๙,๐๐๐ บาท/ไร่
	แตงกวา	๓ ครัวเรือน ๔ ไร่	๑,๙๐๐ กก./ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	ผักบุ้งจีน	๖ ครัวเรือน ๔ ไร่	๕๐๐ กก./ไร่	๕๐๐ บาท/ไร่	๖,๕๐๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๓

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
ทำนา	ในเขตชลประทาน	๑๑๐ ครัวเรือน ๑๓๕ ไร่	๕๐๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๔,๐๐๐ บาท/ไร่
ทำสวน	ยาง	๕๒ ครัวเรือน ๑๗๑ ไร่	๒๐๐ กก./ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่
	มะพร้าว	๗๒ ครัวเรือน ๗๕ ไร่	๘๐๐ ลูก/ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๓,๒๐๐ บาท/ไร่
	ปาล์ม	๕ ครัวเรือน ๒๔ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๗,๕๐๐ บาท/ไร่
ไม้ผล	กล้วย	๘ ครัวเรือน ๓ ไร่	๘๐๐กก./ไร่	๒,๕๐๐ บาท/ไร่	๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	ลองกอง	๕ ครัวเรือน ๖ ไร่	๓๐๐ กก./ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๖,๐๐๐ บาท/ไร่
ทำไร่/ พืชผัก	แตงโม	๑๐ ครัวเรือน ๔ ไร่	๙๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๙๐๐ บาท/ไร่
	ข้าวโพด	๑๒ ครัวเรือน ๔ ไร่	๑,๖๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๒๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วฝักยาว	๓ ครัวเรือน ๒ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	มันเทศ	๑๐ ครัวเรือน ๕ ไร่	๑,๘๐๐ กก./ไร่	๘๐๐ บาท/ไร่	๑๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วลิสง	๖ ครัวเรือน ๙ ไร่	๑๒๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๙,๐๐๐ บาท/ไร่
	แตงกวา	๗ ครัวเรือน ๖ ไร่	๑,๙๐๐ กก./ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	ผักบุ้งจีน	๑๒ ครัวเรือน ๘ ไร่	๕๐๐ กก./ไร่	๕๐๐ บาท/ไร่	๖,๕๐๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๔

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
ทำนา	ในเขตชลประทาน	๖๘ ครัวเรือน ๘๕ ไร่	๕๔๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๔,๓๒๐ บาท/ไร่
ทำสวน	ยาง	๓๓ ครัวเรือน ๙๘ ไร่	๒๐๐ กก./ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่
	มะพร้าว	๔๓ ครัวเรือน ๕๐ ไร่	๘๐๐ ลูก/ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๓,๒๐๐ บาท/ไร่
	ปาล์ม	๔ ครัวเรือน ๘ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๗,๕๐๐ บาท/ไร่
ไม้ผล	กล้วย	๒ ครัวเรือน ๑ ไร่	๘๐๐กก./ไร่	๒,๕๐๐ บาท/ไร่	๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	ลองกอง	๖ ครัวเรือน ๔ ไร่	๓๐๐ กก./ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๖,๐๐๐ บาท/ไร่
ทำไร่/ พืชผัก	แตงโม	๑๙ ครัวเรือน ๑๕ ไร่	๙๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๙๐๐ บาท/ไร่
	ข้าวโพด	๑๒ ครัวเรือน ๔ ไร่	๑,๖๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๒๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วฝักยาว	๕ ครัวเรือน ๕ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	มันเทศ	๗ ครัวเรือน ๑๒ ไร่	๑,๘๐๐ กก./ไร่	๘๐๐ บาท/ไร่	๑๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วเขียว	๘ ครัวเรือน ๕ ไร่	๑๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วลิสง	๘ ครัวเรือน ๔ ไร่	๑๒๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๙,๐๐๐ บาท/ไร่
	แตงกวา	๒ ครัวเรือน ๓ ไร่	๑,๙๐๐ กก./ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	ผักบุ้งจีน	๘ ครัวเรือน ๕ ไร่	๕๐๐ กก./ไร่	๕๐๐ บาท/ไร่	๖,๕๐๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๕

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
ทำนา	ในเขตชลประทาน	๙๖ ครัวเรือน ๑๖๐ ไร่	๕๖๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๔,๔๘๐ บาท/ไร่
ทำสวน	ยาง	๓๔ ครัวเรือน ๗๑ ไร่	๒๐๐ กก./ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่
	มะพร้าว	๖๘ ครัวเรือน ๗๕ ไร่	๘๐๐ ลูก/ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๓,๒๐๐ บาท/ไร่
	ปาล์ม	๔ ครัวเรือน ๑๒ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๗,๕๐๐ บาท/ไร่
ไม้ผล	กล้วย	๓ ครัวเรือน ๑ ไร่	๘๐๐ กก./ไร่	๒,๕๐๐ บาท/ไร่	๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	ลองกอง	๗ ครัวเรือน ๘ ไร่	๓๐๐ กก./ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๖,๐๐๐ บาท/ไร่
ทำไร่/ พืชผัก	แตงโม	๙ ครัวเรือน ๓ ไร่	๙๘๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๙๐๐ บาท/ไร่
	ข้าวโพด	๑๕ ครัวเรือน ๕ ไร่	๑,๖๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๒๔,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วฝักยาว	๘ ครัวเรือน ๔ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	มันเทศ	๔ ครัวเรือน ๖ ไร่	๑,๘๐๐ กก./ไร่	๘๐๐ บาท/ไร่	๑๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	ถั่วเขียว	๑๐ ครัวเรือน ๖ ไร่	๑๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่
	แตงกวา	๒ ครัวเรือน ๔ ไร่	๑,๙๐๐ กก./ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	อ้อย	๕ ครัวเรือน ๓ ไร่	๑,๕๐๐ กก./ไร่	๑,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	ผักบุ้งจีน	๑๗ ครัวเรือน ๑๒ ไร่	๕๐ กก./ไร่	๕๐๐ กก./ไร่	๖,๕๐๐ บาท/ไร่

๖.๒ การประมง

-พื้นที่ตำบลตันหยงดालอมีแม่น้ำผ่านทั้ง ๕ หมู่บ้าน มีระบบชลประทานครอบคลุมทั้งตำบล การประมงส่วนใหญ่เป็นการจับสัตว์น้ำตามฤดูกาล เช่น ฤดูทำนาปี นาปรัง และอื่นๆ เป็นต้น

๖.๓ การปศุสัตว์

-ประชาชนในพื้นที่ตำบลตันหยงดาลอส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพปศุสัตว์เป็นอาชีพเสริม เช่น เลี้ยงไก่ เป็ด ปลา แพะ วัว โดยเฉพาะวัวจะมีการเลี้ยงมากที่สุด

๖.๔ การบริการ

-มีการให้บริการทั่วไป เป็นแบบธุรกิจขนาดเล็ก เช่น ร้านตัดผม ซ่อมโทรศัพท์

๖.๕ การท่องเที่ยว

-

๖.๖ อุตสาหกรรม

- อุตสาหกรรมขนาดเล็ก เช่น รับซื้อไม้แปรรูปต่างๆ โรงสีข้าว
- อุตสาหกรรมครัวเรือน เช่น การเย็บเสื้อผ้าตัด็บ ผ้าคลุมผม ปีกรจักร หมวกกะปิเยาะ

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

-ตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ได้มีการรับจดทะเบียนพาณิชย์ ๕๐ ราย เช่น จำหน่ายโทรศัพท์มือถือ วัสดุ การเกษตร

๖.๘ แรงงาน

-มีการจ้างงานแบบชาวบ้าน ในภาคการเกษตร และในธุรกิจขนาดเล็ก

(๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรในเขตพื้นที่ตำบลตันหยงดาลอ นับถือศาสนาอิสลาม ๑๐๐ เปอร์เซนต์

๗.๒ ประเพณีและงานประจำ

- พิธีการเกิดและโกนผมไฟ
- การเข้าสุนัตหรือมาฮะยารี
- การกวนขนมอาซูรอ
- งานวันปลากะพงของดีเมืองยะหริ่ง
- งานฮารีรายอ

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญา

-หมอตำแย

-หมอนวดแผนโบราณ

-จักรสาน

-หมวกกะปิเยาะ

-กระดัง

-ผ้าคลุมผม

- ฯลฯ

ภาษาถิ่น

-ภาษาที่ใช้เป็นภาษาแม่ลาญถิ่น

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

-ผ้าคลุมผม

-หมวกกะปิเยาะ

-เสื่อโต้ป

-ชุดبانง

- ฯลฯ

(๘) ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

๘.๑.๑ แหล่งน้ำ

-แม่น้ำคลองตันหยง มีสภาพท้องน้ำค่อนข้างราบ เป็นลำน้ำมีน้ำไหลตลอดปี ไหลจากทิศใต้ไปทางทิศเหนือและลักษณะทั่วไปท้องลำน้ำ มีสภาพเป็นดินเหนียวปนทราย ขนาดท้องคลองกว้างประมาณ ๒๐.๐๐ - ๓๐.๐๐ เมตร ความกว้างปากคลองประมาณ ๓๐.๐๐ - ๔๐.๐๐ เมตร ความลึกประมาณ ๕.๐๐ - ๖.๐๐ เมตร ในช่วงฤดูน้ำหลากมีความลึกน้ำประมาณ ๔.๐๐ - ๕.๐๐ เมตร และในช่วงฤดูแล้ง ประมาณ ๑.๐๐ - ๑.๕๐ เมตร มีน้ำไหลตลอดปี

-แหล่งน้ำบาดาล น้ำที่สูบขึ้นมาจะเป็นกร่อยและมีลักษณะสีแดง

-แหล่งน้ำคลองชลประทาน มีคลองชลประทานขนาดใหญ่ครอบคลุมทุกหมู่บ้านและคลองไส้ไก่ มีแม่น้ำไหลผ่านหมู่ที่ ๑,๒,๓,๔,๕ มีแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นตั้งอยู่หมู่ที่ ๒,๓

-สระน้ำ จำนวน ๒ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

ป่าไม้ในเขตตำบลตันหยงดालอค่อนข้างมีความอุดมสมบูรณ์

๘.๓ ภูเขา

-

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

-ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่

๑. ทรัพยากรน้ำ มีแม่น้ำคลองผ่านทั้ง ๕ หมู่บ้าน

๒. ทรัพยากรดิน ส่วนใหญ่มักจะเป็นการปลูกพืชระยะสั้น เช่น ข้าวโพด และพืชที่ทนต่อความแห้งแล้ง

๓. ทรัพยากรป่าไม้ ค่อนข้างยังมีความอุดมสมบูรณ์

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น

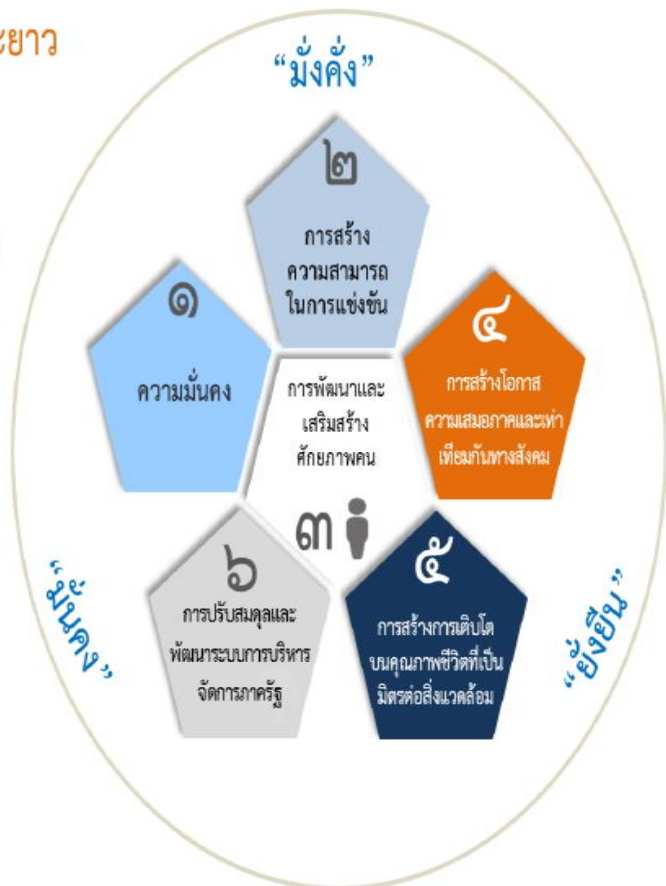
(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)

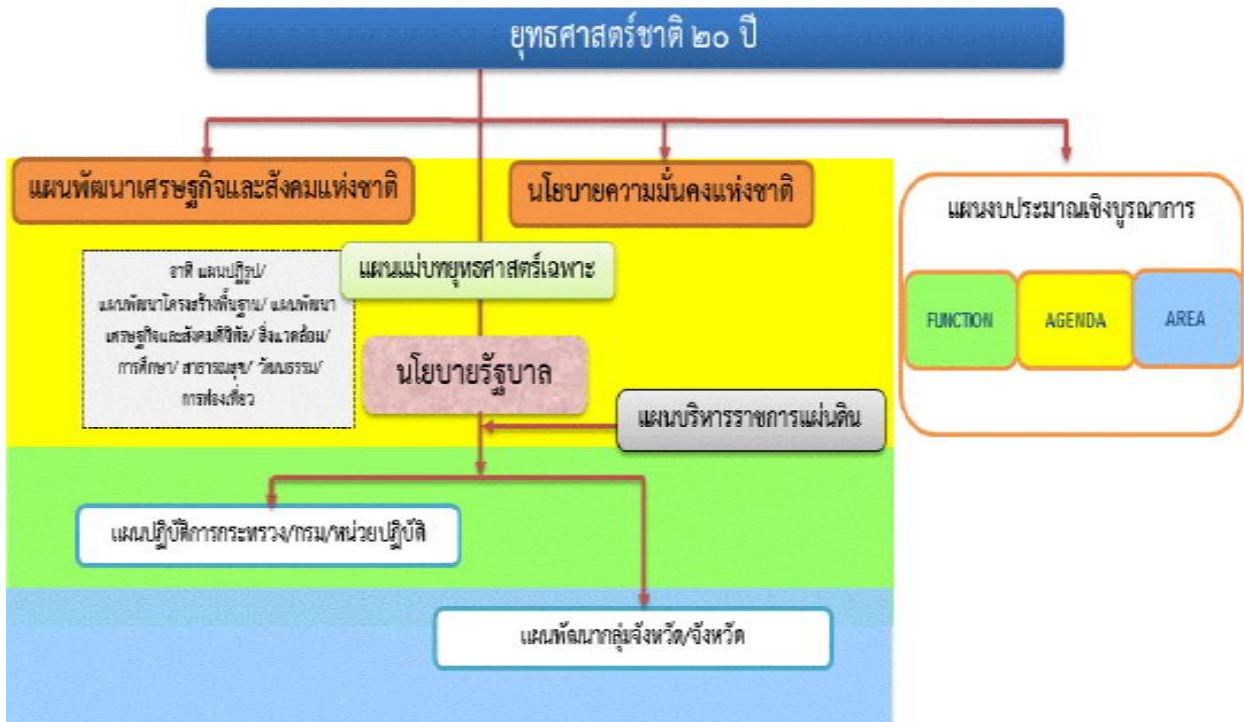
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางตาลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปลงได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

บัดนี้ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้ดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ เห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบกับ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้ลงมติ เห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประกาศ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑ เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรม และระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็บ่าวยังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีผลกระทบของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว หากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้อง

ปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กัดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณสุขและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนี้ ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้น และฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้ข้อดีความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบต่อสังคม ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำนายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความไม่ธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่จำเป็นต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอ

ของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงานและการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวและเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการร่างอยู่ในขณะนี้จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมือง

ภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม ระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และ ภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถฉันทนกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกเว้นเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม** ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบคลุมอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ และช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาภังนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์ระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีความสุขที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบัน

ครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห่วงเวลานอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชารัฐ คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกัน สามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนายยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดการยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัยมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) จะสิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัย มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลัย จึงได้จัดทำแผนพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิ ชอบและ
ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ – ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการส่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้น ภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็น

ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจ แต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีค่าล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔

ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศ
ได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสียด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัย และการตั้งครภณในกลุ่มวัยรุนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่ และครัวเรือนแห่วงกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจ

ต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าจะต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) **ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม** เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติดังกล่าวทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) **การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น** ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรอย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง ส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงตุนๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลมสู่ทุกภาค

ส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ ขยายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หากผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมโยกคนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนี้มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการ

ถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อบท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อบท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๓๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่

ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์ เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๕๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมชาติ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาส การเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพพลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๗ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชนหรือองค์กรใดก็ตามดำเนินการโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบ มาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐ

อย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๘ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม (๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศและมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภครายบุคคลมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้น โดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเลือนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อข้ามเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศ

ไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและ

ผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกัน และประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายเทเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและผลตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนากระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง

โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดการบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑. แผนพัฒนาภาคใต้

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตรได้แก่ ยางพารา และปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งพื้นที่ภาคอื่น ๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลกเป็นศูนย์กลางผลิตภัณธ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลกแผนพัฒนาภาคใต้
- ๒) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๔) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก
- ๕) เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสร้างโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

เป้าหมาย

- ๑) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
- ๒) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (ระบบขนส่งและระบบสื่อสาร) ที่ทันสมัย เพียงพอโดยคำนึงถึงมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ศูนย์ประชุมและนิทรรศการ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการด้านการแพทย์โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้เพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพกับระบบบริการสุขภาพและระบบสาธารณสุขทางไกล เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้งพัฒนาบุคลากรด้านทักษะภาษา และบริการท่องเที่ยว พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ข้อมูลและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงท่าเรือ ปรับปรุงพิธี ตรวจคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การบริหารจัดการท่าเรือให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนอุตสาหกรรม บริการต่อเนื่องและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญและการท่องเที่ยวเชิงอาหาร พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว

ให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น สร้างความพร้อมของชุมชน เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามแนวชายฝั่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ Food Route และการประชุมสัมมนา ด้านอาหาร เป็นต้น

๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต พัฒนาระบบเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ทันสมัย การรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้พลังงานทดแทน การพัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัย ภัยพิบัติ การใช้ระบบการจราจรอัจฉริยะ การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมให้เชื่อมโยงทุกรูปแบบ และการบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการมีส่วนร่วมและทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมในด้านสิ่งแวดล้อม

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยกับชายฝั่งทะเลอันดามัน รวมทั้งเชื่อมโยงสู่เขตการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โดยการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้มีมาตรฐานและเพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งจุดแวะพักรถที่สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแล และป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวของภาค

๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา พร้อมทั้งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว อาทิ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร (อาทิ ขมิ้นชันเถาวัลย์เปรียง หัวร้อยรู) และสุขภาพ (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช) เมืองเก่า (จังหวัด สงขลา พังงา สตูลนครศรีธรรมราช และระนอง) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (อนุรักษ์ รักษา และพัฒนา Satun Geo Park ให้เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Park ต่อไป) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และ สุราษฎร์ธานี) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและบริการ และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนาปรับปรุง บูรณะ แหล่งท่องเที่ยว ให้มีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ และระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ และระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาผู้ประกอบการในท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการเป็นเครือข่ายอาสาสมัครท่องเที่ยว และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ

บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบ การสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว

๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่โดยการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีมาตรฐาน สนับสนุนด้านวิชาการ สร้างนวัตกรรมและสนับสนุนการ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเอง รวมทั้งเป็นผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน ใช้อัตลักษณ์ความโดดเด่น บนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนเป็นจุดขาย ยกกระตือรือร้นให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มี มาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจน สนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการ ท่องเที่ยวชุมชน และเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน มีการทดสอบ ออกแบบ ผลิตภัณฑ์และ บรรจุภัณฑ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่าง ๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่ - สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (RubberCity) โดยการ ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตภัณฑ์ ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น แผ่นบุคอกสัตว์ ยางรองหมอนรองรถไฟ ยางรองคอกสะพานและผสมยางมะตอย สำหรับลาดถนนใหม่) และวัสดุเครื่องมือทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน อุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอนทาง การแพทย์ และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ที่ยั่งยืนพัฒนาระบบตลาด ยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็งและมีระบบการ บริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของ ประเทศและตลาดโลก

๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานีและชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและจัด จำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการ กำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อน บ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนด มาตรฐานราคา น้ำมันปาล์มเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา รวมทั้งสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพด้านปาล์มน้ำมันและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาสู่โรงงาน ต้นแบบ

๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิต ภาคเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่าย นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้นการประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายยางพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาคเช่น ข้าว (ข้าวสังหยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าว ทุเรียน มังคุด ส้มโอ) กาแฟ (กาแฟโรบัสตา) พืชสมุนไพร และปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูง มีคุณภาพ ปลอดภัยและได้มาตรฐานส่งออก อาทิ เวชสำอาง ยาสมุนไพร เป็นต้นโดยการส่งเสริมความรู้ด้านกระบวนการผลิตที่ปลอดภัย และสนับสนุน การใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบรรจุภัณฑ์ พัฒนาระบบตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าที่มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบย้อนกลับ ได้พัฒนาระบบขนถ่ายสินค้าและห้องเย็นเพื่อรักษาคุณภาพผลผลิต การต่อยอดการพัฒนาการผลิตสู่ระบบ เกษตรมาตรฐานต่าง ๆ อาทิ เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ เป็นต้นส่งเสริมการสร้างตราสินค้าอัตลักษณ์เชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น อาทิ การท่องเที่ยว การทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning) ส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบสถาบันเกษตรกร/สหกรณ์ เพื่อยกระดับความสามารถในการผลิต การดำเนินการรวบรวมผลผลิต คัดแยก บรรจุ และประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำ อุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตาม กฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้องมีมาตรการควบคุม และเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปจนถึงการพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต อย่างคุ้มค่าโดยเฉพาะการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพารา ปาล์ม น้ำมัน และไม้ผล หรือในพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสม ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผัก รวมทั้ง พืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยการสนับสนุนความรู้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน และยกระดับคุณภาพ การผลิตให้ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การเพิ่มช่องทางการตลาดโดยการเชื่อมโยง เครือข่าย รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพดินและแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำเกษตร

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ(Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร เพื่อร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิตเครื่องมือ และอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัล ควบคู่กับส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง พัฒนาผู้ประกอบการและSMEs รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจ start up และการพัฒนาการเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวทางประชารัฐเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล สามารถสร้างแบรนด์ที่เป็นอัตลักษณ์และแข่งขันในตลาดโลกได้

๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน โดยสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ระบบและตามอัธยาศัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษาที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการแรงงานในภาค เพื่อเสริมสร้างรายได้และเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต รวมทั้งสนับสนุนชุมชนให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลและดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อดิจิทัลเพื่อการศึกษาในทุกระดับทุกประเภทอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้านสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ แห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนาถนนเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช-สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว เชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่าขุน-พังงา-พุนพิน-ดอนสัก สายระนอง-ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง-พังงา-กระบี่-ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค และเตรียมความพร้อม จังหวัดสุราษฎร์ธานี และกระบี่ ให้เป็นเมืองน่าอยู่ รวมทั้งเมืองชุมพร ระนอง เป็นเมืองในพื้นที่พิเศษ ที่มีการพัฒนาให้

สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยการจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาวะของประชาชน การเตรียมโครงสร้างพื้นฐาน (ด้านคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร และพลังงานที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและระบบดิจิทัล) รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเมือง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและพื้นที่ สาธารณะที่มีการออกแบบสำหรับคนทุกกลุ่ม รวมทั้งพัฒนาพื้นที่บริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือมารีนาให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานความสะอาดและความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย) รวมทั้งการบำรุงรักษาร่องน้ำ

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูป ยางพารา หาดใหญ่-สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟทางคู่ ชุมพร-สุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่-สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดา พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองทุ่งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนา และปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทยให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพรวมทั้งการพัฒนาและบริหารจัดการพื้นที่หลังท่า พัฒนาและปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบินภายในประเทศให้สามารถรองรับการเดินทางและการขนส่งสินค้า พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา ๒ -หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์-ปัตเตอร์เวอร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้า จากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและศูนย์บริการโลจิสติกส์รูปแบบต่าง ๆ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าต่อเนื่องหลายรูปแบบและการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด่านชายแดนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการ และอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนทั้งของประชาชนสินค้า และยานพาหนะให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ป่า ฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่า ไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบนิเวศทาง

ทะเล อนุรักษ์ฟื้นฟูสัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้ง จัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดทำระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช รวมทั้งจัดหาน้ำ เพื่อชุมชนชนบทและน้ำเพื่อการบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาาระบบสำรองและกักเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม และบริการ และลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร) และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุน ระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ความรู้กับประชาชนในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสมการให้ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนทุกวัยทั้งในและนอกระบบการศึกษา รมรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริมและเข้มงวดการดำเนินมาตรการ ๓ R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่นและชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกหลักวิชาการ การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษี และมาตรการสนับสนุนงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืนตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย-ฝั่งอันดามัน-ประเทศแถบเอเชียใต้ ให้สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางประตูเศรษฐกิจด้านตะวันตกของประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่อง ไร้รอยต่อ ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานสากล และศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การลงทุน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท่าเรือจังหวัดระนอง และ

การเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างชุมพร-ระนอง ที่จะสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์จากท่าเรือระนองให้เป็น Western Gateway

๒) พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร-ระนอง-เมียนมา ควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ทั้งสองฝั่งทะเล รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยว มุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมาตรฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลของจังหวัดชุมพรกับ Royal Coast และเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวสู่แหล่งน้ำแร่และเกาะต่าง ๆ ของจังหวัดระนอง และประเทศเมียนมา

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products) โดยสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์ม ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียง (กระบี่ และชุมพร) ไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงขึ้น อาทิ Phase Change Material (PCM) และ Nutritional Foods พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพารา และการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่น ๆ ผ่านการสร้างร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา กำหนดเขตพื้นที่และสิทธิประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ฐานชีวภาพที่ชัดเจนเพื่อดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยเน้นกรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม และยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้ง อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ป่าไม้ และป่าชายเลน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้และการท่องเที่ยววิถีชุมชน และพัฒนาเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดการพัฒนาเมืองระนองให้เป็น Smart Living City ที่มีการวางผังเมืองและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ทันสมัย

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนฉบับบททวน (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕)

วิสัยทัศน์ : “เกษตรก้าวหน้า การค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่อาเซียนบนพื้นฐานความเข้มแข็งของชุมชน”

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมุ่งเน้นในการพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ ๔ ประเด็น ประกอบด้วย

เกษตรก้าวหน้า ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดโดยอาศัยพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ประมงชายฝั่ง ปศุสัตว์ และไม้ผลเป็นต้น ซึ่งในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดจะเป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปที่สำคัญ โดยการส่งเสริมและวิจัยเพื่อคิดค้นนวัตกรรม พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนให้กับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

การค้าชายแดน หลังปี ๒๕๖๕ มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดจะขยายตัว โดยอาศัยศักยภาพของจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ด้านชายแดนไทย - มาเลเซีย เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเมืองชายแดน โดยพัฒนาให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับการขนส่งและการค้าทั้งในและต่างประเทศเพื่อดึงดูดนักลงทุน ให้เข้ามาลงทุนในพื้นที่ ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และการขยายตัวทางเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัด

การท่องเที่ยว หลังปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยวที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวระดับประเทศ และอาเซียน การบริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีระบบการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย

ความเข้มแข็งของชุมชน อัตลักษณ์ที่สำคัญประการหนึ่งของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนคือ การเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังนั้นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนจึงมุ่งเน้นที่การพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ทั้งในด้านทักษะฝีมือแรงงาน การยกระดับคุณภาพการศึกษา การขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาสุขภาพของคนทุกวัย การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ตลอดจนการสร้างความเข้าใจ และการยอมรับเพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

จุดยืนในการพัฒนา (Positioning)

- ๑) สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร
- ๒) ส่งเสริมการค้าและการลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจ เมืองชายแดนเมืองต้นแบบ
- ๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
- ๔) ชุมชนเข้มแข็งบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและการตลาด

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ข้าวไม้ผล พืชสมุนไพร ประมง และปศุสัตว์ เป็นต้น โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร สนับสนุนการใช้เทคนิคนวัตกรรมและการบริหารจัดการที่ดี

๒) พัฒนาเกษตรกร กลุ่มเครือข่าย สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ ให้ดำเนินการในลักษณะการรวมกลุ่ม และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคเกษตร โดยสนับสนุนปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร

๕) ส่งเสริมระบบตลาดกลาง ช่องทางการตลาด และสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่า

๖) ยกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออกและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการค้าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย

๑. พัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ให้มีความเชื่อมโยงและได้มาตรฐาน

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณด่านพรมแดนเมืองชายแดนเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าและเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องทุกสาขาการผลิตให้มีความเข้มแข็งเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๕. วางระบบการบริหารจัดการน้ำ ระบบป้องกันอุทกภัยเพื่อป้องกันความเสียหายแก่พื้นที่เศรษฐกิจ

๖. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรมและเมืองท่องเที่ยวชายแดน

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีศักยภาพโดยปรับปรุงภูมิทัศน์จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก และบริการให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

๒. ส่งเสริมกิจกรรมรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงอาหาร เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวชุมชน เป็นต้น

๓. พัฒนาศูนย์บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด

๔. พัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดให้ผ่านการรับรองมาตรฐาน

๕. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาเพื่อยกระดับและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งทั้งกระบวนการผลิตและการตลาด

๓. สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

๔. ยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะให้พร้อมประกอบอาชีพ

๕. พัฒนาสุขภาวะของประชาชนทุกวัยและสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรค

๓. แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี

จุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด (strategic positioning) ประกอบด้วย

๕ จุดยืน ดังต่อไปนี้

๑) การพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูปทั้งการค้าในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล ให้มีความเติบโตอย่างมั่นคงของอุตสาหกรรม การเกษตร ๔ ด้าน คือ อุตสาหกรรมพืชพลังงาน อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์และอุตสาหกรรม ยางพารา

๒) การพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งการแปรรูปอาหารเพื่อสุขภาพ และอาหารฮาลาลที่มีคุณภาพมาตรฐาน ส่งออก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓) การพัฒนาประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี บนพื้นฐานสังคมแห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรม

๔) การพัฒนาชุมชนให้มีศักยภาพในการจัดการพื้นที่ที่มีความสงบเรียบร้อยและปรับภูมิทัศน์ สภาพแวดล้อม สร้างปัตตานีเป็นเมืองสะอาด

เป้าหมายการพัฒนา

“เมืองเกษตรอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพของประเทศ เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข”

คำอธิบาย

การกำหนดจุดหมายปลายทาง (Ends) ในการพัฒนาจังหวัดปัตตานีแบบบูรณาการ ที่ให้ความสำคัญกับการนำความหลากหลายทางด้านวิถีชีวิต จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีคิดและมุมมองต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงหลวมมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานี ให้เห็นเป็นภาพรวม (Holistic) ของการพัฒนาที่มุ่งเน้นความสมดุลระหว่างความพอเพียงกับความสามารถใน การพัฒนาให้ก้าวทันโลกยุคใหม่โดยวางสถานะ (Positioning) ของจังหวัดปัตตานีให้เป็นแหล่งผลิตผล การเกษตรและผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่มีคุณภาพบนพื้นฐานการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมั่นคงของประชาชน

เมืองเกษตรอุตสาหกรรม หมายถึง ความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูป ทั้งในรูปแบบการค้าในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล มีความเติบโตอย่างมั่นคงของอุตสาหกรรม การเกษตร ๔ ด้าน คือ อุตสาหกรรมพืชพลังงาน อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมยางพารา เป็นเมืองแห่งโรงงานแปรรูปอาหารสุขภาพและอาหารฮาลาลที่มีคุณภาพ มาตรฐานการส่งออก เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เชื่อมโยงกับนานาชาติ มีความเข้มแข็งทางการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ทั้งในระดับครัวเรือน แปรลงย่อยแปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชน และความพร้อมสมบูรณ์ของคุณภาพของแรงงาน ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการใหม่ในเกษตรอุตสาหกรรม มีความพร้อมในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจจังหวัดให้มีศักยภาพที่แข่งขันได้

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพของประเทศ หมายถึง เมืองที่มีความมุ่งมั่นในการนำปรัชญา วิถีปฏิบัติของศาสนาอิสลามในส่วนของฮาลาลมาใช้เป็นธงนำ (Flagship) ในการพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของลักษณะภูมิสังคมแบบพหุวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน โดยการนำหลักคิดในการผลิตและดำเนินวิสาหกิจที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรกปฏิภูลหรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นที่ยอมรับ โดยบัญญัติของศาสนาอิสลาม รวมทั้งของศาสนาอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาทิ อาหารเจของคนเชื้อสายจีนในปัตตานี มาเป็นกรอบอ้างอิงในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการผลิตเพื่อการบริโภคในชุมชนท้องถิ่นของตนอย่างพอเพียง และการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กำหนดให้สินค้าและบริการของฮาลาลเป็นผลผลิตหลัก (Major Product) ในการเจาะตลาดเก่าและสร้างตลาดใหม่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (Niche Market) โดยมีเป้าหมายเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ซึ่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ประกอบด้วย อาหารฮาลาลผลิตภัณฑ์ฮาลาล แพชั่นมุสลิม เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับสตรี และบริการฮาลาลเพื่อไปสู่การเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากลเป็นผลิตภัณฑ์ตราสัญลักษณ์ของจังหวัดที่สร้างงานสร้างรายได้แก่จังหวัด

เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข หมายถึง ปัตตานีเป็นสังคมแห่งความหลากหลายของวัฒนธรรมมุสลิม พุทธ และวัฒนธรรมจีน ประชาชนในจังหวัดปัตตานีมีความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย สุขภาพดี มีอาชีพมั่นคงและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งสภาพครอบครัวที่อบอุ่น เยาวชนประชาชนมีคุณภาพ มีความตื่นรู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงอย่างเท่าทัน และคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ ที่ดีงามของปัตตานีเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ เมืองแห่งการศึกษา เมืองที่มีศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชาชนมีทักษะสากล (ภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสารสนเทศ) และพร้อมสู่สังคมดิจิทัล ระบบบริการของรัฐทุกระดับมีคุณภาพ ธรรมาภิบาลโดดเด่นในการมีส่วนร่วมของประชาชนและการพัฒนาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน อย่างเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สามารถแสดงออกถึงวิถีชีวิตศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของตนเองได้อย่างเสรี มีความเข้มแข็งของหมู่บ้านในการจัดการตนเองให้มีความปลอดภัยสงบเรียบร้อย และมีความมั่นคงในพื้นที่ ประชาชนอยู่อย่างเข้าใจซึ่งกันและกัน และภาคภูมิใจในพื้นที่ที่มีความเป็นพลเมืองปัตตานี พลเมืองประเทศที่เข้มแข็ง ภัยคุกคามต่อจังหวัดในทุกประเภท ได้รับการจัดการให้ลดลงในทั่วทุกพื้นที่อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และยั่งยืนมีความเข้มแข็งของศาสนา ประชาชนมีหลักยึดและวิถีชีวิตบนฐานของหลักธรรมทางศาสนา และความหลากหลายประเพณี และวัฒนธรรมมุสลิม พุทธ และจีน และมีประสิทธิภาพในการบูรณาการภารกิจความมั่นคงในทุกระดับด้วยคุณภาพของบุคลากรและระบบงานที่ทันสมัย ได้รับการยอมรับเชื่อมั่นไว้วางใจจากประชาชน

ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว
- ๒) การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนที่น่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน
- ๓) การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลผลิต
ฮาลาล การค้าบริการ และการท่องเที่ยว**

เป้าหมาย

- ๑) ผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพมีศักยภาพทางการตลาด
- ๒) ผลิตภัณฑ์ฮาลาลมีคุณภาพ มีคุณค่า และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- ๓) เกษตรอุตสาหกรรม การค้า การบริการ และการท่องเที่ยวสร้างรายได้ สร้างงาน และสร้างโอกาส
แก่ชุมชน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ สามารถจัดลำดับความสำคัญของกล
ยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

๑. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและองค์ความรู้ในระบบการผลิตทางการเกษตรให้สอดคล้อง
กับภูมิสังคมและการแข่งขันได้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

- ๑) การส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมเพื่อเพิ่มปริมาณ มูลค่า และความหลากหลายของสินค้า
เกษตรที่มีศักยภาพของจังหวัดประกอบด้วย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพเกษตร
แปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ พร้อมทั้งมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร
ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มเกษตรฮาลาล ไม้ผล และกลุ่มเกษตรพรีเมียมที่มีศักยภาพแข่งขันได้

- ๒) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจร ด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมการเกษตร
บนพื้นฐานของอัตลักษณ์ของจังหวัด โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเกษตรกรเป็นศูนย์กลาง

- ๓) การจัดทำฐานข้อมูลกลางด้านการเกษตรของจังหวัดในรูปแบบ Big Data ที่มีความทันสมัย
เชื่อมโยงและสามารถเข้าใช้ประโยชน์ได้ง่ายผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลออนไลน์ เพื่อใช้ในการวางแผนการผลิต การ
แปรรูป การสร้างผลิตภัณฑ์ และการตลาดการเกษตรของจังหวัด

- ๔) ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมองค์ความรู้ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร โดย
การส่งเสริมยางพารา ผลิตภัณฑ์ยางขั้นต้น ขั้นกลาง อาทิ ยางแท่ง ยางเครป และยางคอมปาวด์เพื่อยกระดับ
คุณภาพมาตรฐานที่สอดคล้องกับตลาด และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรปลายน้ำกับจังหวัดใกล้เคียง
และประเทศเพื่อนบ้าน

- ๕) การสร้างคุณค่าทางการเกษตรที่ยั่งยืนให้สอดคล้องกับลักษณะภูมิศาสตร์และบริบทของสังคม
จังหวัดปัตตานี เพื่อการหนุนเสริมศาสตร์พระราชาในพื้นที่ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนบริหาร
จัดการทรัพยากร (ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม) และสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาการเกษตร
ของจังหวัดให้ยั่งยืนครบองค์ประกอบตามแนวทางอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ.) ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและการเพิ่มความ
หลากหลายทางการเกษตรของพื้นที่

๖) การเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของผลผลิตทางเกษตรด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมและการจัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาไม้ผล (ทุเรียน ลองกอง) และไม้ผลเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นที่เป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ส้มโอปูก) พร้อมผลักดันทุเรียนทวายขาวให้เป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร และการเสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาสมุนไพรทรงคุณค่าของปัตตานี (ไพล ปลาไหลเผือก)

๒. ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจ และผลผลิตทางการเกษตรสมัยใหม่ป้อนสู่เกษตรอุตสาหกรรมที่แข่งขันได้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) เพิ่มผลผลิตการผลิตเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตรในกลุ่มยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว โคเนื้อ แพะ แกะ สัตว์ปีก ประมง เพื่อพัฒนาเมืองต้นแบบเกษตรอุตสาหกรรมให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อให้มีฐานเศรษฐกิจที่มั่นคง และกระจายความมั่งคั่งให้กับเกษตรกรในพื้นที่รวมทั้งการขยายผลไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพโดยรอบ

๒) ยกกระดับอุตสาหกรรมการประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่ง เพื่อการส่งออกและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างมูลค่าผลผลิตสัตว์น้ำประจำถิ่น (ปลาสดิตตอนนา) พร้อมทั้งพัฒนาผลผลิตสัตว์น้ำใหม่ที่มีศักยภาพในตลาดเพื่อยกระดับปัตตานีให้เป็นแหล่งกลางปูทะเลแบบครบวงจรโดยพัฒนาเพื่อยกระดับศูนย์วิจัยและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นศูนย์กระจายพันธุ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการฟาร์ม รวมทั้งกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ มีสุขอนามัยที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล ตลอดจนพัฒนาระบบตลาด

๓) ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหารเพิ่มอาชีพและเพิ่มรายได้ในจังหวัดปัตตานี โดยการวิจัยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์ที่มีพันธุ์กรรมดี และกระจายสัตว์พันธุ์ดีไปยังเกษตรกร ให้เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่ สนับสนุนโรงฆ่าและที่ได้มาตรฐาน ถูกหลักสุขอนามัยและส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (แบรนด์) จากผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉพาะสินค้าที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดปัตตานีที่ใช้ในการประกอบอาหารหรือผลผลิตอาหารฮาลาลรวมทั้งส่งเสริมตลาดสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ โดยเฉพาะ ข้าวเกรียบปลา (กรือโป๊ะ) บูดสายบุรี ลูกหยี พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และการสร้างระบบตลาดเพื่อการเจาะกลุ่มลูกค้าเฉพาะทั้งในและต่างประเทศ

๕) พัฒนาพื้นที่อำเภอหนองจิกต่อเนื่องอำเภอเมืองปัตตานี ให้เป็นเขตอุตสาหกรรมแปรรูปปาล์ม น้ำมัน ยางพารา มะพร้าว และอุตสาหกรรมแปรรูปประมง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการในพื้นที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรม ส่งเสริมการทำประมง และการแปรรูปที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนผู้ประกอบการให้มาลงทุนในพื้นที่โดยการให้สิทธิพิเศษมาตรการทางการเงินและการคลัง

๓. พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกร และสถาบันเกษตรกร (ต้นทาง)

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร สู่ Smart Farmer YoungSmart Farmer และสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อย ปรับระบบการผลิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้สร้างการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสานโดยการปลูกพืชที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และความต้องการของตลาด ร่วมกับการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของภาค (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) และการปศุสัตว์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิตและการตลาด เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงจากความผันผวนด้านราคา รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ในการวางแผนการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) และยกระดับเกษตรกรรายย่อยไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรมืออาชีพ (Smart Entrepreneur)

๒) พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (young Smart Farmer) รวมทั้งสนับสนุนกลุ่ม สถาบันเกษตรกรในพื้นที่ให้เป็นผู้บริหารจัดการธุรกิจการเกษตรอย่างครบวงจร (Smart Farming) โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการจัดทำฐานข้อมูล เพื่อการวางแผนการผลิตและการตลาด ตลอดจนองค์ความรู้และเครือข่าย หน่วยงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถบริหารจัดการความเสี่ยง ได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดปัญหาข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งทุน

๔. พัฒนาคุณภาพแรงงาน และระบบบริการแรงงานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาศักยภาพคนในช่วงชีวิตวัยแรงงาน โดยมุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานจังหวัดปัตตานีให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดที่มุ่งเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรและต่อเนื่องภาคการเกษตร อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

๒) พัฒนาและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งในพื้นที่และต่างประเทศ รองรับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน สนับสนุนผู้ประกอบการจ้างงาน สำหรับผู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะแรงงานในพื้นที่และสนับสนุนแรงงานที่มีทักษะเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่

๓) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยเพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน

๔) การเพิ่มแรงงานคุณภาพเพื่อลดวิกฤติปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิตภาคการเกษตรภาคอุตสาหกรรมและบริการ อีกทั้งกำลังแรงงานมีทักษะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด พร้อมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดให้เป็นแหล่งกลางที่สำคัญของการผลิตและพัฒนาแรงงาน คุณภาพรองรับอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมบริการมาตรฐานฮาลาล เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวในพื้นที่ประเทศ และการเชื่อมโยงกับนานาชาติ

๕) การพัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต (เทคโนโลยีดิจิทัลและ สังคมผู้สูงอายุ) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะดิจิทัลแก่แรงงานของจังหวัดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากทักษะแรงงานแก่อุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด

๕. พัฒนาผู้ประกอบการรายเดิม และสร้างผู้ประกอบการรายใหม่และวิสาหกิจขนาด

กลางและขนาดย่อม กลุ่มเมืองเกษตรอุตสาหกรรมและการค้า การบริการ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๒) พัฒนาพื้นที่เป้าหมายสามเหลี่ยมชายแดนใต้ (อำเภอหนองจิก) ให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓) ยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนปัตตานี

๔) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๕) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐในการสนับสนุนความรู้ในออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce)

๖. สร้างบรรยากาศเมืองการค้า ชายแดนใต้ สร้างกลไกในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ ภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน คู่ค้าและนักท่องเที่ยว

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนเชื่อมโยงหนองจิก ปัตตานีกับสุโขทัย และเบตงพร้อมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสมให้ผู้ประกอบการ จัดระบบสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการลงทุน และเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จและสนับสนุนยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๒) การประชาสัมพันธ์และการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นของบรรยากาศการค้า การลงทุน ทั้งในรูปแบบของการสื่อสารผ่านช่องทางสื่อของรัฐ การเชื่อมโยงการสื่อสารประชาสัมพันธ์กับเครือข่ายองค์กรภาคี รวมทั้งการสื่อสารการพัฒนาในรูปแบบสื่อดิจิทัล ทั้งนี้ให้ความสำคัญกับการสื่อสารกับประชาชนในพื้นที่ เพื่อหนุนเสริมบรรยากาศการค้าในพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่โครงการเมืองต้นแบบสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน อำเภอหนองจิก

๗. พัฒนามาตรฐาน ระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบตลาด และเสริมสร้างตลาด ดิจิทัล สร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ฮาลาลพรีเมียมปัตตานีรুক্তลาดทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๓) การพัฒนาบริการแห่งรัฐ เบ็ดเสร็จครบวงจรหนุนเสริมการตลาด การค้า การลงทุนและการพัฒนาบริการของจังหวัดปัตตานี รองรับเสริมสร้างศักยภาพของการแข่งขันและการเชื่อมโยงของจังหวัดในพื้นที่ ภาค ประเทศ อาเซียน และนานาชาติ (OSS)

๔) สร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยเฉพาะบริการดิจิทัลข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อรองรับการค้าการลงทุนและบริการนักธุรกิจ

๘. พัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ วัฒนธรรมของจังหวัดเพื่อรองรับและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชายแดนใต้และภูมิภาคอาเซียนตอนใต้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดปัตตานี โดยการส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดปัตตานีให้กลายเป็นจุดหมายใหม่ของนักท่องเที่ยวทุกระดับในการเดินทางมาท่องเที่ยวและลงทุนโดยมุ่งเพิ่มขีดความสามารถของจังหวัดในการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวมาจังหวัดปัตตานี โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม พร้อมทั้งเพิ่มสัดส่วนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพในกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพความงามและแพทย์แผนไทยและท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ที่เชื่อมต่อจากสามเหลี่ยมชายแดนใต้สู่ไฮโกลกและเบตง พร้อมทั้งการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวทางใต้จากจังหวัดสงขลาและการพัฒนาเส้นทาง การท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยงและดึงดูดนักท่องเที่ยวฝั่งอันดามันและอ่าวไทย

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยปรับปรุงภูมิทัศน์สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ อาทิ ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยวชุมชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริการ เช่น ที่พัก และมัคคุเทศก์ เป็นต้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสนับสนุนการท่องเที่ยว และการสร้างเครือข่ายบริหารจัดการและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกภาค

๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนของชุมชนโดยการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

๔) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดยการฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลที่ได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

๕) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยการสงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรม อย่างยั่งยืน

๖) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยการเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ สร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างของภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การบริการ การค้าและการลงทุน

๗) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้แก่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว โปรแกรมท่องเที่ยวที่หลากหลายตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม และการยกระดับกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเดิม และการสร้างกิจกรรมส่งเสริมท่องเที่ยวเชิงธุรกิจขนาดใหญ่ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่มีมาตรฐานเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวชายแดนเข้าสู่จังหวัดปัตตานี รวมถึงการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และเครือข่ายชุมชนท่องเที่ยว

๘) ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดนโดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่ได้มาตรฐาน พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว (Event) ที่หลากหลาย และเป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

๙) การสร้างสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวใหม่พร้อมทั้งการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความพร้อมเชิงพื้นที่ อาทิ ไตรกีฬา วิ่งมาราธอน วิ่งเทรล ทั้งในรูปแบบกีฬาในประเทศและระดับนานาชาติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่ายุทธยากรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

๑) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมลดลง

๒) ชุมชน/หมู่บ้านเข้มแข็ง ท้องถิ่นน่ายุทธยากรรมชาติ ประชาชนมีส่วนร่วม

๓) ประชาชนมีคุณภาพ สุขภาพดี มีความมั่นคงในชีวิตเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสังคม และทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สามารถจัดลำดับ

ความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ดังนี้

๑. ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมป่าต้นน้ำ นิเวศน์ทางทะเล และพัฒนาแหล่งทรัพยากรรองรับการเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมฮาลาล และอาหารฮาลาล

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การสร้างการเติบโตของจังหวัดปัตตานีบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่สำคัญในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและ

ทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม การบริหารจัดการการเติบโตในทุกมิติของจังหวัดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ โดย (๑) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนฐานเศรษฐกิจสีเขียว โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟู ความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำปตตานี แม่น้ำสายบุรี พร้อมทั้ง การรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในชุมชน และการส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน เป็นเกษตรปลอดภัย ปลอดภัยเคมีให้เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และบริบทของจังหวัดปตตานี) (๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย การเพิ่มมูลค่าของ เศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล การปรับปรุงฟื้นฟูสร้างใหม่ทรัพยากรชายฝั่งทางทะเลของปตตานี โดยเฉพาะ อำเภอสายบุรี อำเภอหนองจิก อำเภอปะนาเระ การฟื้นฟูชายหาดตามแนวอ่าวปตตานีโดยเฉพาะอำเภอ ยะหริ่งพร้อมทั้งพัฒนา และเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเล ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การกำจัดขยะในแม่น้ำ ลำคลองการเก็บขยะทางทะเล การสร้างแหล่งที่อยู่ของปลา เป็นต้น

๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศโดยการปรับตัวเพื่อลดความ สูญเสียและความเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่ส่งผลต่อสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะการแก้ปัญหา น้ำเค็มรุกพื้นที่การเกษตรปากคลองตุงและในพื้นที่เสี่ยงในชายฝั่งตลอดชายฝั่งทะเลของจังหวัดปตตานี (ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๒ และบริบทของจังหวัดปตตานี)

๓) พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศในอำเภอหนองจิกโดยมุ่งเน้นการจัดทำแผนผังภูมิเวศ พื้นที่ อุตสาหกรรม การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการลดการใช้สารเคมีในภาค การเกษตร ทั้งระบบของจังหวัดปตตานี การสงวนรักษาอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นชาวประมงพื้นบ้านให้อยู่บนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๔) การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเกษตรโดยการสร้างใหม่ ฐานทรัพยากรแหล่งน้ำ ฝายชะลอน้ำ สร้างระบบป้องกันน้ำท่วม และสร้างระบบกระจายน้ำใหม่เพื่อ การเกษตรอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะเกษตรเป้าหมายทางเศรษฐกิจ เกษตรแปลงใหญ่

๕) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบและมีนโยบาย การจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

๒. สร้างมาตรการรองรับปัญหาและภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลกร้อน ลดภัยคุกคามทางธรรมชาติอย่างยั่งยืน

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาเทคโนโลยีพร้อมสำหรับการติดตาม ฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน แก้ไขปัญหาภัยพิบัติอย่างเป็น รูปธรรม

๒) การปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบเกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะการกักเข้ชายฝั่ง การรुक้ำของน้ำเค็ม การเพิ่มขีดความสามารถใน การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสียหาย จากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

๓) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ โดยเฉพาะน้ำท่วมในพื้นที่ท่วมซ้ำซากและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของจังหวัด เช่น ตำบลปะกาอะรัง ตำบลรุสะมิแล ตำบลตะบึง เป็นต้น พร้อมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการบริหารจัดการภัยคุกคามทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยและเชื่อมโยงกับการพัฒนาการเกษตรและมิติด้านอื่นๆ ของจังหวัด

๔) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) การพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพระบบเก็บกักน้ำและระบบกระจายน้ำ การปรับปรุงแหล่งน้ำตามธรรมชาติให้มีความสะอาดสำหรับใช้ในภาคการเกษตร การอุปโภค บริโภค โดยเฉพาะการสร้างความมั่นคงในการได้รับน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เพียงพอและปลอดภัยในชุมชน

๖) การแก้ไขปัญหาภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงภัย และพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถบริหารจัดการปัญหาภัยพิบัติด้วยตนเอง

๓.เสริมสร้างความเข้มแข็งทางคุณธรรม ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม รักษาอัตลักษณ์ที่ดึงมาบนความเป็นพหุวัฒนธรรมที่ยั่งยืน

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการ เรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยมุ่งสร้างและพัฒนาจังหวัดปัตตานี ให้เป็นจังหวัดจิตอาสา เราทำดีด้วยหัวใจ ที่มีในทุกหมู่บ้านทั่วทั้งจังหวัด และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวิถีชีวิตจิตอาสาประจำถิ่นที่เข้มแข็ง

๒) สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และรักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สร้างเครือข่ายความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น

๓) การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มจากประเพณี ศิลปวัฒนธรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรมวิถีชีวิตในชุมชนของจังหวัดปัตตานีให้สามารถรักษาอัตลักษณ์ที่ดึงมาบนความเป็นพหุวัฒนธรรมที่สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของชุมชน (บริบทความต้องการของพื้นที่)

๔) ส่งเสริมการอนุรักษ์และสร้างคุณค่าของอัตลักษณ์ประเพณีประจำถิ่นทั้งด้านการแต่งกาย (ชุดبانง ชุดกูรง ชุดตะโละบลางอ) อาหารถิ่น (ข้าวย่า นาซิดาแม ไก่ขอมและ เป็นต้น) ภาษา (พิเทน ปะนาเระ) และวิถีชีวิตที่สามารถเชื่อมโยงกับการสร้างงานอาชีพ รายได้ และการท่องเที่ยว

๔. สร้างเสริมสุขภาพประชาชนพัฒนาทั่วทุกชุมชน หมู่บ้านให้เป็นพื้นที่สุขภาพดีแบบมีส่วนร่วม พร้อมยกระดับการบริการสุขภาพรองรับการพัฒนาเมือง และการเชื่อมโยงนานาชาติ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย กลุ่มด้อยโอกาส (คนพิการ คนสูงอายุ คนยากจน ผู้ป่วยเอดส์ ผู้พันโทษ คนเร่ร่อน/ขอทาน ผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบฯ)

๒) เสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในกลุ่มเป้าหมาย แม่และเด็ก เพื่อลดปัญหาแม่ตายและเด็ก พัฒนาการไม่ผ่านเกณฑ์

๓) เสริมสร้างสุขภาพจิตแก่ประชาชนในกลุ่มเสี่ยงผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบให้ได้รับการเยียวยาทั่วถึงต่อเนื่องจากมีภาวะปกติสุข พร้อมทั้งระดมพลังภาคีทุกภาคส่วนร่วมแก้ปัญหา การเจ็บป่วย ป่วยตาย ในโรคสำคัญของจังหวัด

๔) เสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และประชาชน

๕) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัย และแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๕. สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ เติบโตเศรษฐกิจชุมชน สร้างชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเอง โดยการมีส่วนร่วม ยึดหลักเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพ ทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่อาศัยในพื้นที่ห่างไกลการจัดสรรที่ดินทำกิน สนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการที่ดินของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด๒) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐในการสนับสนุนความรู้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้าส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce)

๓) การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้างโอกาสเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น

๔) การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาค ประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อ สร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๕) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๖. ยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาคุณภาพคน พัฒนาเมือง ชุมชน ภูมิพื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่ประชาชน ชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดยสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน ให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาคุณภาพ เพิ่มบทบาทการศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ประชาชนมีทักษะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ด้วยตนเอง และเสริมการพัฒนาสันติสุขในพื้นที่

๒) พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา (เช่น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ E-book บทเรียนออนไลน์ (E-learning) ห้องเรียนเสมือนจริง (Visual Classroom) และสื่อหลายมิติ เป็นต้น) เพื่อยกระดับการศึกษาขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนในชุมชน พร้อมทั้งพัฒนาขีดความสามารถของโรงเรียนและสถานศึกษาทุก ประเภทของจังหวัด ให้จัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน พัฒนาขีดความสามารถครูและการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นและบริบทของพื้นที่

๓) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ และส่งเสริมนักเรียน นักศึกษา ที่มีขีดความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อต่อยอดนวัตกรรม

๔) ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะของผู้สูงอายุ ใช้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนจังหวัด

๕) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์โดยการสร้างความเป็นอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการสร้างสภาพแวดล้อมชุมชนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต

๖) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งพัฒนาคนปัดตานี้ให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีที่กระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนเพื่อให้ทุกคนเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๗) การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยการสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ และการรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๗. พัฒนาระบบการบริการและการบริหารจังหวัดให้เป็นภาครัฐของประชาชนที่มีความเข้มแข็ง ทันทสมัย และธรรมาภิบาล

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) ส่งเสริมการพัฒนาการบริการของหน่วยงานรัฐในจังหวัดปัตตานีโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส พัฒนาระบบบริการของรัฐให้ได้ มาตรฐานสากล และเชื่อมโยงการให้บริการสาธารณะผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

๒) เสริมสร้างการบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ภาคยุทธศาสตร์จังหวัด และการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนา ในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ที่สะท้อนการ บรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ของจังหวัดในทุกระดับ

๓) ส่งเสริมการพัฒนาหน่วยงานรัฐของจังหวัดปัตตานีให้มีความทันสมัย สามารถบริหารจัดการภารกิจ และบริการประชาชนด้วยระบบดิจิทัล

๔) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้เป็นคนดี คนเก่ง ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมมีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพที่มีความเข้าใจในสังคมพหุวัฒนธรรม เข้าใจ เข้าถึง การพัฒนาของ พื้นที่อย่างแท้จริง

๕) เชื่อมโยงระบบข้อมูลเพื่อมุ่งเน้นการสนองตอบความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๖) การสร้างนวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการบริการจัดการ ภาครัฐให้พร้อม รับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

เป้าหมาย

๑) ประชาชนมีความปลอดภัย สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และมีความเชื่อมั่นต่อรัฐ

๒) ระบบการคมนาคมขนส่งและการโลจิสติกส์รองรับการพัฒนาจังหวัด และการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ของประชาชน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความมั่นคงและโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

๑. เสริมสร้างศักยภาพหมู่บ้านในการจัดการตนเองให้มีความมั่นคง ยุติธรรม และมีประชาธิปไตยที่เข้มแข็ง

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การพัฒนารักษาความสงบภายในเพื่อเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและสันติสุขในจังหวัดโดยการ พัฒนาโลกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญของหมู่บ้าน

๒) การสร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรมโดยการสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และรักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สร้างเครือข่ายความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น

๓) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพให้กับผู้ที่ด้อยโอกาส สนับสนุนในการสร้างอาชีพรายได้และสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตผู้ด้อยโอกาสสตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งการกระจายบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงในเชิงปริมาณและคุณภาพตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา

๕) การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามและเฝ้าระวังภัยคุกคามต่อประชาชนและความมั่นคงของจังหวัดด้วยการทำงานแบบบูรณาการ ผสานความทันสมัยของเทคโนโลยี และคุณภาพบุคลากร

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น เน้นการกลไกและองค์การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี ด้านความมั่นคงและการพัฒนาระดับศักยภาพความเข้มแข็งคนในชุมชนปัตตานี เพื่อให้ปัตตานีเป็นเมืองปลอดภัยพัฒนาพื้นที่สู่ความสันติสุขที่ยั่งยืน

๒) การพัฒนาศักยภาพของจังหวัดให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของจังหวัดและเสริมสร้างสังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี เพื่อความเชื่อมั่นของสังคมและนานาชาติที่มีต่อปัตตานี พร้อมทั้งสร้างมาตรการกลไกที่นำไปสู่ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความแตกต่างทางความคิดทางสังคมให้ลดลง พร้อมทั้งเฝ้าระวังปัญหาความไม่มั่นคงจากการค้ามนุษย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมประมงและบริการอื่นในพื้นที่

๓) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๔) การป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม โดยพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตามเฝ้าระวังแจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และพัฒนาการคมนาคมทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ ให้มีความปลอดภัย มีมาตรฐานเชื่อมโยงจังหวัดกับกลุ่มจังหวัดประเทศ อาเซียน และนานาชาติ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ และพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์รองรับยุทธศาสตร์สามเหลี่ยมเศรษฐกิจชายแดนใต้เพื่อการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมหนองจิกกับด่านชายแดนสุไหงโกลอกและเบตง

๒) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคหนุนเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงสันติสุขในพื้นที่

๓) การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ทางน้ำเพื่อรองรับอุตสาหกรรมประมงและการเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าของจังหวัดปัตตานีกับพื้นที่ระหว่างประเทศ พัฒนาท่าเทียบเรือของจังหวัดระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน

๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการแห่งรัฐและเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาของพื้นที่ และศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม

๔. ปรับสภาพแวดล้อมเมือง สร้างภูมิทัศน์ใหม่ ให้มีความเป็นอารยะสถาปัตย์ทันสมัย เมืองสะอาด อนุรักษ์พลังงาน ต้นแบบ Smart City ชายแดนใต้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมผู้สูงอายุและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๒) การยกระดับโครงสร้างทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์เมืองเพื่อการพัฒนาสู่พื้นที่แห่งความทันสมัยและเป็นสากล (Smart City) โดยการส่งเสริมให้พื้นที่ที่มีความพร้อมในการเป็นพื้นที่ที่สะอาดและอนุรักษ์พลังงาน พื้นที่ที่มีความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พื้นที่ที่เป็นอารยะสถาปัตย์ พื้นที่ที่มีความสะดวกสบาย และเชื่อมโยงการเดินทางอย่างทั่วถึงและปลอดภัย และเป็นพื้นที่ที่มีการออกแบบให้มีอัตลักษณ์ประจำถิ่นปัตตานี ทั้งนี้ กำหนดพื้นที่เป้าหมาย ตำบลตันหยงลูละ และตำบลบาราโหม พื้นที่ที่มีศักยภาพ และพื้นที่ที่เป็นพื้นที่หลักทางเศรษฐกิจ

๓) เตรียมพร้อมเมืองสู่สังคมดิจิทัล และพัฒนาสู่เมืองแห่งความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีเน้นการพัฒนา ศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจจังหวัด สังคมและเทคโนโลยี และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ เชื่อมโยงพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี

วิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
“พัฒนาท้องถิ่นก้าวไกลอย่างมีคุณภาพ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม สร้างสังคมพหุวัฒนธรรมสันติสุข ภายใต้เศรษฐกิจที่ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

พันธกิจการพัฒนา

๑. ส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ การค้า การลงทุน
๒. พัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ
๓. ส่งเสริม สนับสนุนการบริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๕. ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา กีฬา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. สนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสถาบันครอบครัว
๗. ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาพ
๙. พัฒนาคูณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีอาชีพและรายได้ในการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ
๒. สร้างเครือข่ายการคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างกัน
๓. ประชาชนตระหนักในการใช้ทรัพยากรอย่างอย่างคุ้มค่าและรักษาสิ่งแวดล้อม
๔. ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น
๕. ประชาชนทุกระดับมีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๖. ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง และเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มเชื่อมโยงตลาดและนิคมอุตสาหกรรมตามแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และจัดให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้าท้องถิ่น การค้าออนไลน์ และสตาร์ทอัพ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลผลิตผลิตภัณฑ์และการตลาดของสินค้า เพื่อนำไปสู่ตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและอำนวยความสะดวก

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

กลยุทธ์ที่ ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก ทำเทียบเรือ และสนามกีฬา

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร การขนส่ง และอำนวยความสะดวกทางถนน

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงรวมทั้งพลังงานทดแทน

กลยุทธ์ที่ ๔ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา

กลยุทธ์ที่ ๕ จัดทำผังเมือง ผังตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๕ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชน สถานที่ท่องเที่ยว และเมือง

กลยุทธ์ที่ ๖ สนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่าง ๆ ศิลปะ จารีตประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๕ สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาและกิจกรรมการฝึกทักษะด้านกีฬาให้สู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับ คุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัวและชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

๑.๕ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรมผลผลิตฮาลาล การค้าการบริการ และการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนนำอยู่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและการตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการค้าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการค้าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรมผลผลิตฮาลาล การค้าบริการ และการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม
ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร
มนุษย์

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี

“ สร้างปัตตานีเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้คู่คุณธรรม มีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง มีจิตอาสา ดำรงอยู่บนพื้นฐานความหลากหลายทางวัฒนธรรม อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ”

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการศึกษาศึกษาและสังคมให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาทุกประเภท และทุกระดับให้ได้มาตรฐาน
และเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ ส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน อนุรักษ์และสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณี
ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชนและสถาบันครอบครัว

กลยุทธ์ที่ ๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชนสตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส

กลยุทธ์ที่ ๑.๕ ส่งเสริม สนับสนุนการควบคุมโรคติดต่อ การป้องกันและการแก้ไขปัญหาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๑.๖ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๑.๗ ปรับปรุง จัดหาปัจจัยเครื่องมือ เครื่องใช้และการพัฒนาอาคารสถานที่ตลอดจน
สภาพแวดล้อมภายในสถานที่ปฏิบัติงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุงและบำรุงรักษาถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำสะพานระบบการ
ขนส่งทางน้ำและท่าเทียบเรือ

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ ปรับปรุง ติดตั้งระบบไฟฟ้าและก่อสร้างระบบประปา

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ จัดให้มีและพัฒนาสถานที่เพื่อสาธารณะประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษาแหล่งน้ำธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาเศรษฐกิจและเอาชนะความยากจน

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ ส่งเสริม สนับสนุนวิสาหกิจชุมชน กลุ่มอาชีพ และโครงการตามแนวพระราชดำริ

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ สนับสนุนให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้าและส่งเสริมการค้า การลงทุนในท้องถิ่นและ
พัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ ส่งเสริม สนับสนุนความเข้มแข็งองค์กร/ชุมชน โดยวิธีการสหกรณ์เป็นแนวทางการ
ดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการให้กับประชาชนทุกระดับและพัฒนา
ทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

กลยุทธ์ที่ ๕.๒ ส่งเสริม สนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา สถานที่นันทนาการ

กลยุทธ์ที่ ๕.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง สถานที่ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ แหล่งท่องเที่ยวของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๕.๔ ปรับปรุง พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แหล่งโบราณสถานโบราณวัตถุ

กลยุทธ์ที่ ๕.๕ ส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ
ท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

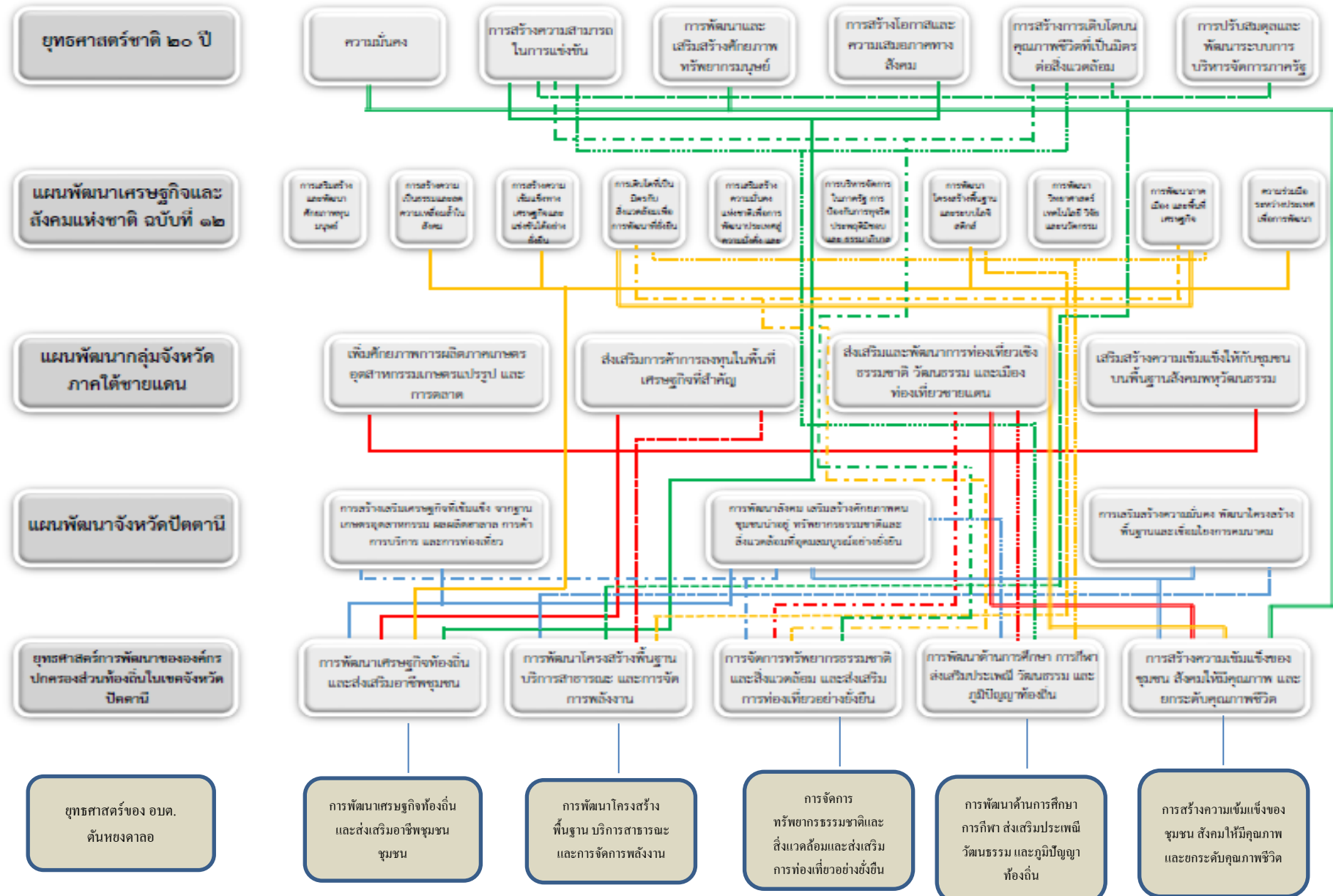
กลยุทธ์ที่ ๖.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ
ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๖.๒ ส่งเสริม สนับสนุนและจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นภายในจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๖.๓ การเสริมสร้างความสามัคคีอันดีต่อกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจของคนในชาติ

กลยุทธ์ที่ ๖.๔ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีจิตอาสา

แผนผังยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑) วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“ต้นหยงดาลอจะเป็นตำบลแห่งสันติสุข ประชาชนมีชีวิตอย่างพอเพียง ยึดมั่นในศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดี”

๒) ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดาลอได้จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง และแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่นำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยที่ประชุมประชาคม ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของอบต.ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) และให้คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาฯ ยกร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานีมีรายละเอียด ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์	หมายเหตุ
๑.การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน	กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง และเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มเชื่อมโยงตลาดและนิคมอุตสาหกรรมตามแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และจัดให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้าท้องถิ่น การค้าออนไลน์ และสตาร์ทอัพ กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลผลิตผลิตภัณฑ์และการตลาดของสินค้า เพื่อนำไปสู่ตลาดสากล กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและอำนวยความสะดวก	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์	หมายเหตุ
<p>๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน</p>	<p>กลยุทธ์ที่ ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก ทำเทียบเรือ และสนามกีฬา</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร การขนส่งและอำนวยความสะดวกภัยทางถนน</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงรวมทั้งพลังงานทดแทน</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๔ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๕ จัดทำผังเมือง ผังตำบล</p>	
<p>๓. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน</p>	<p>กลยุทธ์ที่ ๑ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๓ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนากระบวนการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๕ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชน สถานที่ท่องเที่ยว และเมือง</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๖ สนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยว</p>	
<p>๔. การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบทุกระดับ</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่าง ๆ ศิลปะ จารีตประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>กลยุทธ์ที่ ๕ สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาและกิจกรรมการฝึกทักษะด้านกีฬาให้สู่ความเป็นเลิศ</p>	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์	หมายเหตุ
๕. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับ คุณภาพชีวิต	กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัวและชุมชน กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส	

๓) เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งพาตนเองได้
๒. ประชาชนได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณสุขและการจัดการพลังงานที่ดี
๓. ประชาชนมีความตระหนักในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
ความอุดมสมบูรณ์
๔. ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นไปตามความต้องการของคนในท้องถิ่น
๕. ชุมชนมีความเข้มแข็งทั้งด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ประชาชนใช้เวลาว่างโดยการเล่นกีฬาและพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ
๗. ชุมชนมีความเข้มแข็งและคุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น
๘. ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔) ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนมีการประกอบอาชีพในพื้นที่เพิ่มขึ้น
๒. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณสุขและการจัดการพลังงาน
๓. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบได้รับการศึกษาตามภาคบังคับ
๕. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานด้านการศึกษา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ประชาชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ
๗. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชน

๕) ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละ ๑๐ มีการประกอบอาชีพในพื้นที่เพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณสุขและการจัดการพลังงาน
๓. ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบได้รับการศึกษาตามภาคบังคับ

๕. ร้อยละ ๙๐ ของประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานด้านการศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. ร้อยละ ๓๕ ของประชาชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ

๗. ร้อยละ ๗๐ ของประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชน

๖) กลยุทธ์

๑ ส่งเสริม สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง และเสริมสร้างมูลค่าเพิ่ม เชื่อมโยงตลาดและนิคมอุตสาหกรรมตามแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

๓. ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และจัดให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้าท้องถิ่น การค้าออนไลน์ และสตาร์ทอัพ

๔. ส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลผลิตผลิตภัณฑ์และการตลาดของสินค้า เพื่อนำไปสู่ตลาดสากล

๕ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและอำนวยความสะดวก

๖. ค้ำครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

๗. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๘. จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย

๙. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

๑๐ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชน สถานที่ท่องเที่ยว และเมือง

๑๑. ค้ำครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

๑๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๑๓. จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย

๑๔. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

๑๕. ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชน สถานที่ท่องเที่ยว และเมือง

๑๖. สนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยว

๑๗. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบทุกระดับ

๑๘. ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

๑๙. ส่งเสริม สนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

๒๐. ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่าง ๆ ศิลปะ จารีตประเพณี วัฒนธรรม
ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒๑. สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาและกิจกรรมการฝึกทักษะด้านกีฬาให้สู่ความเป็นเลิศ

๒๒. ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

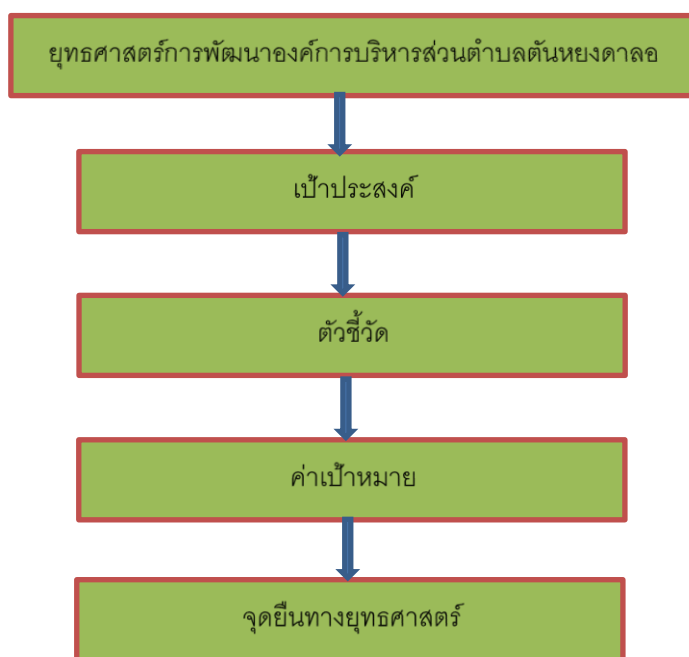
๒๔. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัวและชุมชน

๒๕. ส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ มียุทธศาสตร์การพัฒนาจำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างชัดเจนทำให้สามารถพัฒนาและรองรับผลกระทบจากสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม และยุทธศาสตร์ที่กำหนดได้กำหนดให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ประกอบกับการวิเคราะห์ศักยภาพของตำบลต้นหยงดालอแล้ว ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยพิจารณาทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรมท้องถิ่นและหลักธรรมาภิบาลขององค์กร คือ ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเอง พัฒนา โครงการสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะที่ดี พัฒนาคน สังคมให้มีคุณภาพ ส่งเสริมการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน อันจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๘) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

(๓) การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑.การวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่เป็น“จุดแข็ง” S (Strength)

☞ ที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม

- ☞ ประชาชนยึดมั่นในศาสนา จารีตประเพณีและวัฒนธรรม
- ☞ การคมนาคมมีความสะดวกสามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล
- ☞ มีที่ตั้งส่วนราชการระดับตำบล
- ☞ มีแหล่งเงินทุนในหมู่บ้าน
- ☞ บุคลากรมีความพร้อมในระดับหนึ่งในการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน
- ☞ ทูทางธรรมชาติของชุมชนยังเอื้อต่อการพัฒนา

๒.การวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่เป็น“จุดอ่อน” W (Weakness)

- ☞ ขาดการสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง
- ☞ การศึกษาของประชาชนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์
- ☞ ประชาชนยังขาดความร่วมมือเท่าที่ควรในการพัฒนาท้องถิ่นตนเอง
- ☞ บทบาทของผู้นำและกลุ่มพลังมวลชนต่าง ๆ ยังขาดภาวะผู้นำ
- ☞ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่
- ☞ ปัญหาการว่างงาน

๓.การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่เป็น“ข้อจำกัด” T (Threat)

☞ เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพของประชาชนในพื้นที่

☞ นโยบายรัฐบาล นโยบายกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้และจังหวัดปัตตานีเอง ถึงแม้จะสอดคล้องกันในการส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ แต่ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ก็ยังคงมีอยู่

☞ กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำมาปฏิบัติในพื้นที่ซึ่งไม่มีประสิทธิภาพหรือการบังคับใช้ยังไม่เต็มประสิทธิภาพ

- ☞ ปัญหายาเสพติดที่แพร่ระบาดเข้ามาในพื้นที่
- ☞ ปัญหาการเมืองระดับชาติ ทำให้การดำเนินตามนโยบายไม่ต่อเนื่อง

๔.การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่เป็น“โอกาส” O (Opportunity)

- ↳ นโยบายรัฐบาล กลุ่มจังหวัด จังหวัดปัตตานี เอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่ได้ในระดับหนึ่ง
- ↳ มีศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลพื้นที่จังหวัด

ชายแดนภาคใต้โดยตรง

- ↳ ความหลากหลายทางประเพณี วัฒนธรรม
- ↳ จังหวัดปัตตานีมีแหล่งท่องเที่ยวและโบราณสถานที่สำคัญเหมาะแก่การท่องเที่ยว
- ↳ หน่วยงานต่าง ๆ มีการบูรณาการการทำงานมากขึ้น

๕.การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

➤ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจำแนกได้ดังนี้

๑) มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ตำบลตันหยงดालอ ประกอบด้วย ถนนดินลูกรัง

ถนนหินคูลก ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนลาดยาง และยังมีอีกหลายเส้นทางที่ต้องดำเนินการบุกเบิกถนนเพื่อดำเนินการก่อสร้าง โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนให้เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและถนนลาดยางให้ครบทุกเส้นทาง ปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากมีงบประมาณไม่เพียงพอ และบางพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อมีงบประมาณเพียงพอ และที่ยังไม่ดำเนินการก่อสร้างต้องเป็นที่สาธารณะก่อน การแก้ปัญหาคือ การของบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอได้ตั้งงบประมาณในส่วนของการก่อสร้างถนนไว้ทุกปี และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๒) การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็นประมาณ ๙๘

เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากข้อจำกัดในด้านงบประมาณ การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอได้พยายามจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๓) การประปา องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอ ได้ดำเนินการก่อสร้าง

ประปาหมู่บ้าน ขนาดกลางจำนวน ๑ แห่ง และประปาของหมู่บ้านที่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน บางหมู่บ้านสามารถใช้งานได้ แต่บางหมู่บ้านไม่สามารถใช้งานได้ ประปาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือน และน้ำที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเกิดตกตะกอนของน้ำ มีข้อเสนอให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการก่อสร้างประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุมทั้ง ๕ หมู่บ้าน ปัญหาคือ การก่อสร้างระบบประปาต้องใช้งบประมาณที่ค่อนข้างสูงประกอบกับที่สำหรับดำเนินการก่อสร้างยังไม่เป็นที่สาธารณะ การแก้ปัญหา คือ สำรองระบบประปาทั้งตำบลว่าต้องดำเนินการแก้ไขอย่างไร หรือต้องดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซม อย่างไรก็ตามทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการบรรจุโครงการไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และได้มีการของบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้แล้ว

➤ **ด้านเศรษฐกิจ สามารถจำแนกได้ดังนี้**

๑) จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ทำการเกษตร เช่น ทำนาปลูกข้าว ปลูกพืชผัก ทำสวน เช่น ยางพารา ปาล์ม มะพร้าว เลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพ เช่น เลี้ยงวัว แพะ แกะ ไก่ เป็ด ค้าขายบางส่วน รายได้ส่วนมากของประชากรในพื้นที่มาจากหลาย ๆ ส่วน เนื่องจากประกอบอาชีพผสมผสานหลาย ๆ อย่าง เช่น ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ตามแต่ฤดูกาล ซึ่งภาวะเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงดालอใกล้เคียงกัน รายได้เฉลี่ยส่วนมากผ่านเกณฑ์ จปฐ. แต่ประชาชนในพื้นที่ยังไม่มีการออมเงิน สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ได้แก้ไข ปัญหาโดยจัดโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่การพัฒนาด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการ และความรู้ด้านการตลาด

➤ **ด้านสังคม สามารถจำแนกได้ดังนี้**

๑) **ด้านแรงงาน** จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ เช่น กรีดยางพารา ทำสวนผลไม้ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ เนื่องจากไม่มีงานในพื้นที่รองรับ โดยเฉพาะประเทศมาเลเซีย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๒) **ด้านสุขภาพและสาธารณสุข** จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคไข้เลือดออก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลตันหยงดालอ ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และ ประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้เทศบาลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

๓) **ด้านการศึกษา** จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนในพื้นที่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาสามารถอ่านออกเขียนได้ แต่ปัญหาการศึกษาในพื้นที่คือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาของ อบต. ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

๔)ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนยังไม่มี ความมั่นใจในชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ที่มีเหตุเกิดบ่อยครั้ง ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ สำหรับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในช่วงเทศกาลต่างๆ เนื่องจากคนในพื้นที่ไม่ ตีมเหล้า เมาสุรา การแก้ปัญหาคือ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอได้มีการตั้งกล้องวงจรปิดตามจุด ที่มีความสำคัญ และทางฝ่ายปกครองได้มีการตั้งด่านตรวจของทุกหมู่บ้าน

๕) ด้านยาเสพติด ปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่ตำบลต้นหยงดालอ ค่อนข้างมีปัญหา เนื่องจากกลุ่มเด็ก เยาวชนในพื้นที่ว่างงาน ไม่ได้เรียนหนังสือ จึงหันมามั่วสุมกับสิ่งเสพติด และอีกปัญหาหนึ่ง คือบุคคลภายนอกที่เข้ามาในพื้นที่ ก่อให้เกิดปัญหาการลักขโมยทรัพย์สินของคนในชุมชน การแก้ปัญหาคือ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอได้มีการตั้งงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด การ ดึงผู้นำศาสนา กำหนด ผู้นำหมู่บ้านให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ และได้รับความร่วมมือมาโดยตลอด

➤ ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วน ตำบลต้นหยงดालอ ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศ ที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ บางพื้นที่เป็นดินทรายไม่เหมาะกับการปลูกพืช และบางพื้นที่ประชาชนมีปัญหาเรื่องน้ำ เนื่องจากน้ำนั้นมีสภาพเป็นกร่อย และน้ำมีลักษณะเป็นสีแดง จึงไม่สามารถนำน้ำมาใช้ได้ ทางตำบลได้มีการ ก่อสร้างสระกักเก็บน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค การเกษตร

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาลอนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. โครงการสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขต อบต.	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขต อบต.	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นทำให้น้ำท่วมขัง ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ	- ระบายน้ำ	- พื้นที่ใน อบต.	- มีระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่ท่วมขังไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและ อบต.ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา

दान	สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ความ ต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๒.ด้านเศรษฐกิจ	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผน ในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนสามารถ วางแผนการ ดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินทุนในการ ทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต อบต.	- มีแหล่งเงินทุนในการ ทำกิจการและ ประกอบอาชีพ
	๓) ประชาชนขาดสถานที่ จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์ กรรม	- ร้านค้าแผงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมี สถานที่ในการขาย จำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทางการเกษตร ราคาตกต่ำระยะทางการ ขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับ ซื้อ	-รายได้ในครัวเรือน	-เกษตรกรในพื้นที่	-ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูง ขาดแคลนการจ้างงาน	-รายได้ในครัวเรือน	-ผู้ประกอบการอาชีพ รับจ้าง	-ค่าแรงสูงเหมาะสมกับ ค่าครองชีพ มีการจ้าง งานมากขึ้น
	๖) บางครัวเรือนยังมีรายได้ เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท	-รายได้ครัวเรือน	-ประชาชนมีรายได้ต่ำ กว่าเกณฑ์ จปฐ.	-ไม่มีครัวเรือนที่ตก เกณฑ์ จปฐ.
	๗) ในเขต อบต.ไม่มีแหล่ง ท่องเที่ยวและกิจกรรมการ ท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขต อบต.	- มีแหล่งท่องเที่ยวใน เขตเทศบาลและ ส่งเสริมกิจกรรมการ ท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

<p>ดาน</p>	<p>สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ความ ต้องการ</p>	<p>พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต</p>
<p>๓. ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต</p>	<p>๑) มีการระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ</p>	<p>- ด้านสาธารณสุข</p>	<p>- ในเขต อบต.</p>	<p>ในพื้นที่ไม่มีการ ระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ ระบาด โรคติดต่อ</p>
	<p>๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วย เป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่ เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน</p>		<p>- ประชาชนกลุ่มเสี่ยง และผู้ป่วย</p>	<p>-จำนวนผู้ป่วยโรค เรื้อรังลดลง</p>
	<p>๓) ปริมาณขยะและน้ำเสีย เพิ่มมากขึ้น</p>		<p>- ในเขต อบต.</p>	<p>- ปริมาณขยะและน้ำ เสียถูกกำจัดให้หมด ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง</p>
	<p>๔) ประชาชนในพื้นที่บางราย มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง</p>	<p>- ที่อยู่อาศัย</p>	<p>- ประชาชนในพื้นที่ที่ ได้รับความเดือนร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย</p>	<p>- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ มั่นคงแข็งแรง</p>
	<p>๕) มีการขยายตัวของ ประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้ เกิดการขยายตัวของอาคาร บ้านเรือนทำให้เกิดเป็น ชุมชนแออัด</p>	<p>- ประชากร</p>	<p>- ในเขต อบต.</p>	<p>- ควบคุมการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนการ พิจารณาออก ใบอนุญาตเพื่อไม่เกิด ปัญหาจากการ ก่อสร้างอาคาร</p>
	<p>๖) ประชาชนบางครัวเรือน บริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่ สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน</p>	<p>- การอุปโภค-บริโภค</p>	<p>- ในเขต อบต.</p>	<p>- ประชาชนบริโภคน้ำ ที่สะอาดถูก สุขลักษณะ</p>

<p>ดาน</p>	<p>สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ความ ต้องการ</p>	<p>พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต</p>
<p>๓. ด้านงานส่งเสริม คุณภาพชีวิต</p>	<p>๗) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว บางครอบครัว ไม่ได้รับการดูแล</p>	<p>-คุณภาพชีวิต</p>	<p>- ผู้สูงอายุและเด็กใน เขต อบต.</p>	<p>- ผู้สูงอายุและเด็ก ได้รับการดูแลที่ดี</p>
	<p>๘) ผู้พิการไม่ได้รับความ ช่วยเหลือในการดำรงชีวิต</p>		<p>- ผู้พิการในเขต อบต.</p>	<p>- ผู้พิการได้รับความ ช่วยเหลือในการ ดำรงชีวิตและทั่วถึง</p>
	<p>๙) เยาวชนและวัยรุ่นติด เกมส์ สิ่งลามก และสิ่งเสพ ติด</p>		<p>- เยาวชนและวัยรุ่นใน เขต อบต.</p>	<p>- เยาวชนและวัยรุ่นมี อนาคตที่ดี</p>
	<p>๑๐) ประชาชนอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจ สุขภาพประจำปี</p>		<p>- ประชาชนในเขต อบต.ที่อายุ ๓๕ ขึ้น ไป</p>	<p>- ประชาชนที่อายุ ๓๕ ขึ้นไปได้รับการตรวจ สุขภาพทุกคน</p>
	<p>๑๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่นถูกลืมเลือนไปมาก</p>		<p>- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นถูกลืมเลือน ไปมาก</p>	<p>- ประชาชนในเขต อบต.</p>

<p>ดาน</p>	<p>สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ความ ต้องการ</p>	<p>พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต</p>
<p>๔. ด้านการจัด ระเบียบชุมชนและ การรักษาความสงบ เรียบร้อย</p>	<p>๑) การจราจรบนถนนมีเพิ่ม มากขึ้นอาจทำให้เกิด อุบัติเหตุขึ้นได้</p>	<p>- การจราจร</p>	<p>ประชาชนที่สัญจรไป มาบนถนน</p>	<p>มีระบบควบคุม การจราจร เช่น ติดตั้ง สัญญาณไฟจราจร เพื่อเตือนให้ ระมัดระวัง</p>
	<p>๒) มีการทำลายและลักขโมย ทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาท กันในชุมชน</p>	<p>- การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน</p>	<p>- ประชาชนและส่วน ราชการ</p>	<p>- มีการป้องกันและ รักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและส่วน ราชการ เช่น การ ติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุ ทะเลาะวิวาท -ลดปัญหายาเสพติด ในพื้นที่</p>
<p>๕. ด้านการบริหาร จัดการและการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑) บางพื้นที่เป็นดินทรายไม่ เหมาะกับการปลูกพืช น้ำ เป็นกร่อย ลักษณะแดงขุ่น</p>	<p>- ดินและน้ำใต้ดิน</p>	<p>- พื้นที่ในเขต อบต.</p>	<p>- ปัญหาเรื่องดิน จัดหาแหล่งน้ำจาก แหล่งอื่นเพิ่มมากขึ้น</p>
	<p>๔) มีปัญหาเรื่องขยะและน้ำ เสียเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่นเหม็น รำคาญ</p>	<p>- สิ่งแวดล้อม</p>	<p>- พื้นที่ในเขต อบต.</p>	<p>- ปัญหาขยะและน้ำ เสียลดลง สามารถ กำจัดขยะและน้ำเสีย เองได้โดยไม่ส่งผล กระทบต่อชุมชน</p>

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและส่งเสริม อาชีพชุมชน	บริการชุมชนและสังคม	สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
๒	การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน บริการ สาธารณะ และการจัด การพลังงาน	การเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	กองช่าง	สำนักปลัด กองคลัง
๓	การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมและ ส่งเสริมการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน	บริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
		การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
๔	การพัฒนาด้าน การศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	บริการชุมชนและสังคม	การศึกษา	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
			การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
๕	การสร้างเสริมความเข้มแข็ง ของชุมชน สังคมให้มี คุณภาพและยกระดับ คุณภาพชีวิต	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด กองคลัง	กองช่าง
			การรักษาความสงบ ภายใน	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
		บริการชุมชนและสังคม	สาธารณสุข	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
			สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง
		การดำเนินงานอื่น	งบกลาง	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
(แบบ ผ.๐๑)

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลต้นยางดालอ

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑)ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน ๑.๑)แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๒	๕๐,๐๐๐	๔	๔๘๐,๐๐๐	๒	๔๗,๐๐๐	๒	๔๕๓,๐๐๐	๑	๒๐,๐๐๐	๑๑	๑,๐๕๐,๐๐๐
รวม	๒	๕๐,๐๐๐	๔	๔๘๐,๐๐๐	๒	๔๗,๐๐๐	๒	๔๕๓,๐๐๐	๑	๒๐,๐๐๐	๑๑	๑,๐๕๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๒)ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน บริการ สาธารณะและการจัดการ พลังงาน ๒.๑)แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	๙	๑๖,๗๕๔,๕๖๐	๒	๗๐๐,๙๐๐	๔	๒,๑๒๔,๘๐๐	๔	๙๖๒,๖๐๐	๑	๒๒๐,๙๐๐	๒๐	๒๐,๗๖๓,๗๖๐
รวม	๙	๑๖,๗๕๔,๕๖๐	๒	๗๐๐,๙๐๐	๔	๒,๑๒๔,๘๐๐	๔	๙๖๒,๖๐๐	๑	๒๒๐,๙๐๐	๒๐	๒๐,๗๖๓,๗๖๐

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๓)ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนา ด้านการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน												
๓.๑)แผนงานเคหะและชุมชน	๑	๔๕๐,๐๐๐	๑	๔๕๐,๐๐๐	๑	๔๕๐,๐๐๐	๑	๔๕๐,๐๐๐	๑	๔๕๐,๐๐๐	๕	๒๒๕,๐๐๐
๓.๒)แผนงานการเกษตร	๒	๒๐,๐๐๐	๒	๒๐,๐๐๐	๒	๒๐,๐๐๐	๒	๒๐๐๐๐	๒	๒๐,๐๐๐	๑๐	๑๐๐,๐๐๐
รวม	๓	๔๗๐,๐๐๐	๓	๔๗๐,๐๐๐	๓	๔๗๐,๐๐๐	๓	๔๗๐,๐๐๐	๓	๔๗๐,๐๐๐	๑๕	๓๒๕,๐๐๐

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔)ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น												
๔.๑)แผนงานศึกษา	๑๐	๓,๒๙๘,๒๐๖	๙	๓,๒๒๘,๒๐๖	๙	๓,๒๒๘,๒๐๖	๙	๓,๒๒๘,๒๐๖	๙	๓,๒๒๘,๒๐๖	๔๖	๑๖,๒๑๑,๐๓๐
๔.๒)แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	๘	๕๖๐,๐๐๐	๘	๕๖๐,๐๐๐	๘	๕๖๐,๐๐๐	๘	๕๖๐,๐๐๐	๘	๕๖๐,๐๐๐	๔๐	๒,๘๐๐,๐๐๐
รวม	๑๘	๓,๘๕๘,๒๐๖	๑๗	๓,๗๘๘,๒๐๖	๑๗	๓,๗๘๘,๒๐๖	๑๗	๓,๗๘๘,๒๐๖	๑๗	๓,๗๘๘,๒๐๖	๘๖	๑๙,๐๑๑,๐๓๐

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๕)ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา ด้านการสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน สักคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต												
๕.๑)แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	๘	๖๗๕,๐๐๐	๘	๕๒๘,๐๐๐	๘	๖๗๕,๐๐๐	๘	๗๒๘,๐๐๐	๘	๖๗๕,๐๐๐	๔๐	๓,๒๘๑,๐๐๐
๕.๒)แผนงานการรักษา ความสงบภายใน	๒	๑๗,๐๐๐	๔	๙๙,๐๐๐	๒	๑๗,๐๐๐	๓	๕๙,๐๐๐	๓	๕๗,๐๐๐	๑๔	๒๔๙,๐๐๐
๕.๓)แผนงานด้าน สาธารณสุข	๘	๑๙๗,๗๐๐	๘	๑๙๗,๗๐๐	๙	๒๗๔,๖๐๐	๘	๑๙๗,๗๐๐	๘	๑๙๗,๗๐๐	๔๑	๑,๐๓๘,๔๐๐
๕.๔)แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	๔	๑๔๑,๐๐๐	๔	๑๔๑,๐๐๐	๔	๑๔๑,๐๐๐	๔	๑๔๑,๐๐๐	๔	๑๔๑,๐๐๐	๒๐	๗๐๕,๐๐๐
๕.๕)แผนงานงบกลาง	๓	๔,๓๑๗,๔๒๐	๓	๔,๕๓๒,๖๙๑	๓	๔,๗๕๘,๗๒๕	๓	๔,๙๙๖,๐๖๓	๓	๕,๒๔๕,๒๖๕	๑๕	๒๓,๘๕๐,๑๖๔
รวม	๒๕	๕,๓๔๘,๑๒๐	๒๗	๕,๔๙๘,๓๙๑	๒๖	๕,๘๖๖,๓๒๕	๒๖	๖,๑๒๑,๗๖๓	๒๖	๖,๓๑๕,๙๖๕	๑๓๐	๒๙,๑๒๓,๕๖๔
รวมทั้งสิ้น	๕๗	๒๖,๔๘๐,๘๘๖	๕๓	๑๐,๙๓๗,๔๙๗	๕๒	๑๒,๒๙๖,๓๓๑	๕๒	๑๑,๗๙๕,๕๖๙	๔๘	๑๐,๘๑๕,๐๗๑	๒๖๒	๗๐,๒๗๓,๓๕๔

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน
(แบบ ผ.๐๑/๑)

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน
องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ

	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๖		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
โครงการพัฒนา ที่นำมาจาก แผนพัฒนา หมู่บ้านและ แผนพัฒนาชุมชน	๓	๑๙๒,๒๖๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๓	๑๙๒,๒๖๐
รวมทั้งสิ้น	๓	๑๙๒,๒๖๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๓	๑๙๒,๒๖๐

รายละเอียดโครงการพัฒนา
(แบบ ผ.๐๒)

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

แบบ ผ.๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑,๒

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี ที่ ๑

๑.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน

๑.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ฝึกอบรมการทำ ไม้กวาดก้านมะพร้าว	-เพื่อส่งเสริมการใช้วัตถุดิบใน พื้นที่ -เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทาง เลือกในการประกอบอาชีพ	-สามารถทำไม้กวาด ก้านมะพร้าว	-	๑๕,๐๐๐	-	-	-	-มีการใช้ไม้กวาด ก้านมะพร้าว ในครัวเรือน ที่ผลิตเอง	-มีการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ -ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ใน ครัวเรือน	สำนักปลัด
๒	ฝึกอบรมส่งเสริม การจัดทำลูกประคบ สมุนไพร	-เพื่อส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึก อบรมมีความรู้ในการจัดทำลูก ประคบสมุนไพรด้วยตนเอง -เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้วัสดุใน ชุมชนและสนับสนุนการใช้ผลิต ภัณฑ์ที่ผลิตเอง -เพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ใน ครัวเรือน -เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดู แลสุขภาพด้วยการใช้วิถีธรรมชาติ	-สามารถผลิตลูก ประคบด้วยตนเอง	-	๑๒,๐๐๐	-	-	-	-มีการใช้ลูก ประคบในครัว เรือนที่ผลิตเอง	-ครัวเรือนมีการใช้ลูก ประคบสมุนไพรในการดู แลสุขภาพ -มีทางเลือกในการประกอบ อาชีพเสริมลดรายจ่ายเพิ่ม รายได้	สำนักปลัด

๑.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน

๑.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	ฝึกอบรมการตัดเย็บอัญญาผ้าคลุมแบบสำเร็จ	-เพื่อส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ในการตัดเย็บอัญญาผ้าคลุมแบบสำเร็จ -เพื่อสนับสนุนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเอง -เพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน	-อัญญาผ้าคลุมแบบสำเร็จ	๒๒,๐๐๐	-	-	-	-	-มีการใช้อัญญาผ้าคลุมแบบสำเร็จที่ผลิตเอง	-มีการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเอง -เป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพเสริม	สำนักปลัด
๔	ฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	-เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง -เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง -เพื่อทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้จริงมาปรับใช้กับชีวิตประจำวัน	-สามารถนำเอาองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาดูงานมาปรับใช้กับวิถีชีวิตประจำวัน	-	๔๒๕,๐๐๐	-	๔๒๕,๐๐๐	-	-สตรีตำบลต้นหยงดालอ จำนวน ๗๕ คน -บุคลากรที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๕ คน	-ประชาชนใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต	สำนักปลัด
๕	หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง	-เพื่ออบรมให้ความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง -เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	-ประชาชนในพื้นที่ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต	๒๘,๐๐๐	๒๘,๐๐๐	๒๘,๐๐๐	๒๘,๐๐๐	๒๘,๐๐๐	-ร้อยละ ๗๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง	-ชุมชนมีความเข้มแข็ง	สำนักปลัด

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน

๑.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	ฝึกอบรมการทำ เส้นมัตย้อม	-เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการ ทำเส้นมัตย้อม -เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ ประชาชนในพื้นที่สามารถนำไป ใช้ในการประกอบธุรกิจของตนเอง -เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาการว่างงาน สร้างอาชีพเพิ่มรายได้	-มีความรู้การทำเส้น มัตย้อม	-	-	๑๙,๐๐๐	-	-	-สามารถทำเส้น มัตย้อม	-สามารถผลิตเส้นมัตย้อม ได้ด้วยตนเอง -สามารถไปประกอบเป็น ธุรกิจของตนเอง -ช่วยแก้ไขปัญหาการว่าง งานสร้างอาชีพ	สำนักปลัด

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี ที่ ๒

๒.ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

๒.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ขยายเขตท่อเมนประปา หมู่ที่ ๑	-เพื่อให้ประชาชนได้ใช้น้ำประปาอย่างทั่วถึง	-ประชาชนมีน้ำประปาใช้	๕๖๑,๓๖๐	-	-	-	-	-จำนวนครัวเรือนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ของจำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ	-ประชาชนมีน้ำประปาใช้อย่างทั่วถึง	กองช่าง
๒	ก่อสร้างคูระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กพร้อมฝาบด สายบ้านเปาะวอลี หมู่ที่ ๑	-เพื่อป้องกันน้ำท่วมขัง -เพื่อให้ระบายน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ -เพื่อป้องกันโรคในช่วยฤดูฝน	-กว้าง ๐.๕๐ เมตร ลึก ๐.๐๕ เมตร ยาว ๑๗๐.๐๐ เมตร	-	-	๔๕๐,๐๐๐	-	-	-คูระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ สายได้มาตรฐาน	-การระบายน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ -น้ำไม่ท่วมขัง -ไม่เกิดโรคในฤดูฝน	กองช่าง
๓	บุกเบิกถนนลูกรังสายเปาะเตเฮง-ศาลาชลประทาน หมู่ที่ ๑	-เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมา -เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้เส้นทางไปประกอบอาชีพ -เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	-กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๑๐๕.๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๐.๕๐ เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๔๒๐ ตารางเมตร	-	๑๑๕,๖๐๐	-	-	-	-ถนนลูกรัง ๑ สายได้มาตรฐาน	-การสัญจร การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรสะดวกมีประสิทธิภาพ	กองช่าง

๒.ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

๒.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเปาะตะเสง-ศาลาชลประทาน หมู่ที่ ๑	-เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมา -เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้เส้นทางไปประกอบอาชีพ -เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	-กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๒๙๐.๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๑,๑๖๐ ตารางเมตร	-	-	๘๓๙,๘๐๐	-	-	-ถนนคอนกรีต ๑ สายได้มาตรฐาน	-การสัญจร การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรสะดวกมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๕	บุกเบิกถนนลูกรังสายบ้านมามุ-ปือเร๊ะลาเราะ หมู่ที่ ๒	-เพื่อให้การสัญจรไปมา การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวก	-กว้าง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๒๗๐.๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๐.๓๐ เมตรหรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๘๑๐ ตารางเมตร	-	-	-	๑๒๑,๐๐๐	-	-ถนนลูกรัง ๑ สายได้มาตรฐาน	-การสัญจร การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวกและมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๖	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านกอร์ หมู่ที่ ๒	-เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน	-กว้าง ๒.๕ เมตร ยาว ๘๐.๐๐ เมตร	-	-	-	๑๓๐,๐๐๐	-	-ถนน คสล. ๑ สายได้มาตรฐาน	-การสัญจรไปมาได้รับความสะดวก	กองช่าง
๗	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้านปะดอกลง หมู่ที่ ๓	-เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจร การประกอบศาสนกิจ การไปประกอบอาชีพของประชาชน	-กว้าง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๘๗.๐๐ เมตร	-	-	-	๑๘๐,๐๐๐	-	ถนน คสล. ๑ สายได้มาตรฐาน	-การสัญจร การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวกและมีประสิทธิภาพ	กองช่าง

๒.ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

๒.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านแบโอ๊ะ หมู่ที่ ๓	-เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมา	กว้าง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๗๐.๐๐ เมตร	-	-	๑๔๐,๐๐๐	-	-	ถนน คสล. ๑ สายได้มาตรฐาน	-การสัญจร การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวกและมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๙	ก่อสร้างรางระบายน้ำคสล.สายบ้านจิวมา หมู่ที่ ๓	-เพื่อให้การระบายน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ -เพื่อป้องกันน้ำท่วมขัง	-กว้าง ๑.๐๐ เมตร สูง ๑.๐๐ เมตร ยาว ๗๕.๐๐ เมตร	๔๖๘,๖๐๐	-	-	-	-	-รางระบายน้ำ ๑ สายได้ มาตรฐาน	-การระบายน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ -น้ำไม่ท่วมขัง	กองช่าง
๑๐	ก่อสร้างถนนลูกรังสายคลองไล่ไก่-บุง หมู่ที่ ๓	-เพื่อให้การไปประกอบอาชีพมีความสะดวก -เพื่อให้การขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวก	-กว้าง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๕๑๔.๐๐ เมตร หรือพื้นที่รวมทั้งหมดไม่น้อยกว่า ๑,๕๔๒ ตารางเมตร	-	-	-	-	๒๒๐,๙๐๐	-ถนนลูกรัง ๑ สายได้ มาตรฐาน	-การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวกและมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๑๑	บุกเบิกถนนลูกรังสายเอเชีย ๔๒-หลัง อบต. หมู่ที่ ๓	-เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมา -เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้เส้นทางไปประกอบอาชีพ -เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	-กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๒๔๐.๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑.๐๐ เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๙๖๐ ตารางเมตร	-	๕๘๕,๓๐๐	-	-	-	-ถนนลูกรัง ๑ สายได้มาตรฐาน	-การสัญจร การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรสะดวกและมีประสิทธิภาพ	กองช่าง

๒.ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

๒.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเอเชีย ๔๒-หลัง อบต. หมู่ที่ ๓	-เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมา -เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้เส้นทางไปประกอบอาชีพ -เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	-กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๒๔๐.๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย๐.๑๕เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๙๖๐ ตารางเมตร	-	-	๖๙๕,๐๐๐	-	-	-ถนนคอนกรีต ๑ สายได้ มาตรฐาน	-การสัญจร การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรสะดวกมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๑๓	บุกเบิกถนนลูกรังสายอุเซ็งแบมา หมู่ที่ ๔	-เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน -เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	-กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๒๐๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๓๐ เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๘๐๐ ตารางเมตร	๑๑๔,๖๐๐	-	-	-	-	-ถนนลูกรัง ๑ สายได้ มาตรฐาน	-การสัญจรและขนส่งผลผลิตทางการเกษตรสะดวกขึ้น	กองช่าง
๑๔	ก่อสร้างรางระบายน้ำคสล.สายหน้าโรงเรียนบ้านยี่อริง หมู่ที่ ๔	-เพื่อให้การระบายน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ -เพื่อป้องกันน้ำท่วมขัง	-กว้าง ๑.๐๐ เมตร สูง ๑.๐๐ เมตร ยาว ๘๕.๐๐ เมตร	-	-	-	๕๓๑,๖๐๐	-	-รางระบายน้ำ ๑ สายได้ มาตรฐาน	-การระบายน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ -น้ำไม่ท่วมขัง	กองช่าง
๑๕	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายสีลองปาเซ หมู่ที่ ๕	-เพื่อให้การสัญจรไปมา การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวก	-กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๓๙๐.๐๐ เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๑,๕๖๐ ตารางเมตร	๑,๒๓๖,๐๐๐	-	-	-	-	-ถนน คสล. ๑ สายได้มาตรฐาน	-การสัญจรและขนส่งผลผลิตทางการเกษตรสะดวกขึ้น	กองช่าง

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑,๒

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี ที่ ๓

๓.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๓.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ต้นหยงตาลอตำบล สะอาด	-เพื่ออบรมให้ความรู้เรื่องการคัด แยกขยะและการจัดการขยะ -เพื่อรณรงค์และสร้างจิตสำนึก ให้กับประชาชนในการจัดการขยะ	-มีความรู้เรื่องการ จัดการขยะและ การคัดแยกขยะ	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	-ร้อยละ ๗๐ ของ ของผู้เข้าร่วม โครงการมีความ รู้เรื่องการคัดแยก ขยะและการจัด การขยะ	-ประชาชนมีความรู้เรื่อง การจัดแยกและการจัด การขยะ -ประชาชนมีจิตสำนึกในการ จัดการขยะ -ปริมาณขยะมูลฝอยลดลง	สำนักปลัด

๓.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๓.๒ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	ท้องถิ่นไทย รวมใจภักดิ์ รักษ์พื้นที่สีเขียว	-เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว -เพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และสิ่งแวดล้อม	-เพิ่มพื้นที่สีเขียว -สภาพแวดล้อม สะอาดเป็นระเบียบ	-	๑๐,๐๐๐	-	๑๐,๐๐๐	-	-ปลูกต้นไม้ -ทำความสะอาด ริมทาง	-ลดปัญหาโลกร้อน -ลดปัญหามลพิษในพื้นที่ -ชุมชนมีความเข้มแข็ง	สำนักปลัด
๓	รักษ์น้ำ รักป่า รัก แผ่นดิน	-เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ -สร้างจิตสำนึกของประชาชนใน การรักษาสิ่งแวดล้อมและอนุ รักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	-สร้างความรู้รักสาม ัคคี -ประชาชนมีความ ห่วงแหนทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่ง แวดล้อม -แสดงความจงรัก ภักดี	๑๐,๐๐๐	-	๑๐,๐๐๐	-	๑๐,๐๐๐	-ปลูกต้นไม้ -อบรมให้ความรู้	-มีจิตสำนึกในการร่วมกัน อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด
๔	ท้องถิ่นยุคใหม่หัวใจ สีเขียว	-เพื่ออบรมให้ความรู้และสร้าง ทัศนคติด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม -เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วน ร่วมในการลดปัญหาภาวะโลกร ้อนโดยการปลูกต้นไม้	-เพิ่มพื้นที่สีเขียว ให้กับตำบล ต้นหยงดาลัย -มีความรู้ด้านการ จัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่ง แวดล้อม	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	-ปลูกต้นไม้ -อบรมให้ความรู้	-สิ่งแวดล้อมในตำบลดีขึ้น -ลดปัญหาโลกร้อน -ชุมชนมีความเข้มแข็ง	สำนักปลัด

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี ที่ ๔

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	สนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา (ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา)	-เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของ ศพด.	-ศพด.มีค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา ๑.ค่าหนังสือเรียน ๒.ค่าอุปกรณ์การเรียน ๓.ค่าเครื่องแบบ ๔.ค่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๑๙,๗๘๐	๑๑๙,๗๘๐	๑๑๙,๗๘๐	๑๑๙,๗๘๐	๑๑๙,๗๘๐	-เด็ก ศพด. จำนวน ๓ ศูนย์ จำนวน ๑๐๖ คน มีค่าหนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบและ ค่ากิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	-ศพด.มีการจัดการศึกษา ที่ดีมีคุณภาพ	สำนักปลัด
๒	สนับสนุนอาหารเสริม (นม)	-เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนอาหารเสริมนมให้กับโรงเรียนสังกัด ศพฐ. -เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนอาหารเสริมนมให้ ศพด.	เด็กนักเรียนได้รับ บริโภคอาหารเสริม นมทุกคน	๙๐๒,๘๒๖	๙๐๒,๘๒๖	๙๐๒,๘๒๖	๙๐๒,๘๒๖	๙๐๒,๘๒๖	-โรงเรียนสังกัด ศพฐ.จำนวน ๓ แห่ง -ศพด.จำนวน ๓ แห่ง	-สุขภาพร่างกายแข็งแรง	สำนักปลัด
๓	อุดหนุนอาหารกลางวัน โรงเรียน	-เพื่อเสริมสร้างโภชนาการให้กับ เด็กนักเรียน	-เด็กนักเรียนได้ รับสารอาหารครบ ห้าหมู่	๑,๔๒๘,๐๐๐	๑,๔๒๘,๐๐๐	๑,๔๒๘,๐๐๐	๑,๔๒๘,๐๐๐	๑,๔๒๘,๐๐๐	-ร.ร.สังกัด ศพฐ. จำนวน ๓ แห่ง	-สุขภาพร่างกายแข็งแรง	สำนักปลัด

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	สนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา (เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนอาหารกลางวัน)	-เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายกับสถานศึกษาเกี่ยวกับค่าอาหารกลางวัน	-เด็ก ศพด.มีอาหารกลางวันรับประทานทุกวัน	๕๑๙,๔๐๐	๕๑๙,๔๐๐	๕๑๙,๔๐๐	๕๑๙,๔๐๐	๕๑๙,๔๐๐	-ศพด. จำนวน ๓ แห่ง มีอาหารกลางวันรับประทานครบทุกวันทำการ	-เด็ก ศพด.มีความพร้อมในการพัฒนาด้านต่างๆ ตามวัย	สำนักปลัด
๕	สนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา (ค่าจัดการเรียนการสอนของ ศพด.(รายหัว))	-เพื่อสนับสนุนค่าจัดการเรียนการสอน	-ศพด.มีค่าจัดการเรียนการสอน	๑๘๐,๒๐๐	๑๘๐,๒๐๐	๑๘๐,๒๐๐	๑๘๐,๒๐๐	๑๘๐,๒๐๐	-ศพด. จำนวน ๓ แห่งมีค่าจัดการเรียนการสอนคนละ ๑,๗๐๐ บ./ปี	-ศพด.มีการจัดการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ	สำนักปลัด
๖	วัยเด็กวัยใสวัยใจராเร็ง	-เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก -เพื่อให้เด็กกล้าแสดงออก -เพื่อให้เด็กมีภาวะการเป็นผู้นำ	-เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกัน กล้าแสดงออก -เกิดการเรียนรู้นอกสถานที่	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	-เด็ก ศพด.จำนวน ๓ แห่ง เข้าร่วมกิจกรรม -เด็กและประชาชนทั่วไปเข้าร่วมกิจกรรม	-เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ที่ดี -เด็กห่างไกลยาเสพติด	สำนักปลัด
๗	กิจกรรมปณิธานเด็กเล็ก	-เพื่อให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียน -เพื่อให้เด็กสนใจในการเรียน -เพื่อให้ผู้ปกครองร่วมกันแสดงความคิดเห็น	-ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษา -เด็กเล็กสนใจการเรียน	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	-ผู้ปกครอง เด็ก ที่สำเร็จการศึกษา จำนวน ๓ ศูนย์	-สร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัว -การเรียนเป็นไปตามความต้องการของเด็ก	สำนักปลัด

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	แข่งขันทักษะสำหรับเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	-เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม -เพื่อแข่งขันทักษะด้านต่างๆให้แก่เด็ก -เพื่อให้เด็กกล้าแสดงออก	-เด็กกล้าแสดงออก -เด็กมีพัฒนาการด้านความคิด อารมณ์ สติปัญญาและสังคม	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	-เด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ ศูนย์	-รักในการเรียน -มีพัฒนาการที่ดี	สำนักปลัด
๙	แข่งขันกีฬาเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	-เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา -เพื่อส่งเสริมการมีระเบียบวินัย -เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่าง อบต. ครูและผู้ปกครอง -เพื่อปลูกฝังการเล่นกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	-เด็ก ศพต.มีการทำกิจกรรมร่วมกัน -ร่างกายแข็งแรง -ส่งเสริมการออกกำลังกาย	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	-เด็กปฐมวัยในศพต. จำนวน ๓ ศูนย์เข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันกีฬา	-รักในการกีฬา -มีระเบียบ วินัย รู้แพ้ รู้ชนะ	สำนักปลัด
๑๐	ปรับปรุงต่อเติมหลังคาอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมัสยิดต้นหยงตาลอ	-เพื่อให้มีความปลอดภัยกับเด็กนักเรียน -เพื่อเพิ่มพื้นที่ในการจัดกิจกรรมได้มากขึ้น	-หลังคาได้รับการปรับปรุงและต่อเติมรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแบบแปลนกองช่าง	๗๐,๐๐๐	-	-	-	-	-ปรับปรุงต่อเติมหลังคา ศพต. หมู่ที่ ๕	-อาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีความปลอดภัย -การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๒ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๑	แข่งขันกีฬาต้าน ยาเสพติด "ต้นหยงตาลเกมส์"	-เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนสนใจกีฬา -เพื่อพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ -เพื่อสร้างความสามัคคี -เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด	-ส่งเสริมการออกกำลังกาย -ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ -ห่างไกลยาเสพติด	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	-กีฬาประเภท ๑.สากล ๒.พื้นบ้าน	-กีฬาต้นหยงตาลสู่ความเป็นเลิศ -ปัญหายาเสพติดลดลง -มีสุขภาพอนามัยที่ดี -ตำบลมีความเข้มแข็ง	สำนักปลัด
๑๒	จัดซื้อวัสดุกีฬา	-เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาต่างๆ -เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการกีฬา -เพื่อให้เด็กเยาวชนและประชาชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	หมู่ที่ ๑-๕ มีวัสดุอุปกรณ์การกีฬา	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	-วัสดุอุปกรณ์ กีฬาส่งมอบให้กับหมู่บ้าน	-ประชาชนรักในการกีฬา -สุขภาพอนามัยแข็งแรง -มีความรู้รักสามัคคี -ยาเสพติดลดลง	สำนักปลัด
๑๓	ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ	-เพื่อส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันนอกพื้นที่ -เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬาในตำบล -เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	-มีทักษะด้านกีฬา -ป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	-นักกีฬาใน ตำบล	-กีฬาต้นหยงตาลสู่ความเป็นเลิศ -ปัญหาเสพติดลดลง -มีสุขภาพอนามัยที่ดี	สำนักปลัด

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๒ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๔	ส่งเสริมพิธีละศีลอด เดือนรอมฎอน	-เพื่อส่งเสริมสนับสนุนกิจการ ศาสนา -เพื่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่ คณะ	-มีสยิดในเขตตำบล มีอินทพาล์มและ เครื่องตีประกอบ การละศีลอด ส่งเสริมกิจกรรมศาสนา	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	-จัดซื้ออินทพาล์ม ประกอบพิธีละ ศีลอด -จัดซื้อตลอด เดือนรอมฎอน	-สืบสานวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น	สำนักปลัด
๑๕	ส่งเสริมและสนับสนุน การอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น	-เพื่อรักษาประเพณีวัฒนธรรม ท้องถิ่น -เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมของ ท้องถิ่น -เพื่อบูรณาการร่วมกับหน่วยงาน ต่างๆ ในการส่งเสริมและอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น	-ประเพณีวัฒนธรรม ท้องถิ่นได้รับการ อนุรักษ์	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	-จัดกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างน้อยปี ละ ๑ ครั้ง	-มีการสืบทอดประ เพณีวัฒนธรรม ท้องถิ่น	สำนักปลัด
๑๖	อาซูรอสัมพันธ์	-เพื่อรักษาไว้ซึ่งประเพณีและ วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น -เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ คนในท้องถิ่น	-ได้เรียนรู้ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น	๓๗,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	๓๗,๐๐๐	-ร้อยละ ๘๕ ของ ผู้เข้าร่วมโครง การมีความพึง พอใจของ โครงการ	-ประเพณีวัฒนธรรมได้รับ การถ่ายทอดสู่ชนรุ่นต่อรุ่น -ชุมชนมีความเข้มแข็ง	สำนักปลัด
๑๗	ฮารีรายอสัมพันธ์	-เพื่อจัดกิจกรรมทางวิชาการ -เพื่อให้เด็กเยาวชนและ ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรม	-ได้เรียนรู้ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น -สร้างความรู้รัก สามัคคี	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	-ร้อยละ ๘๕ ของ ผู้เข้าร่วมโครง การมีความพึง พอใจของ โครงการ	-ประเพณีวัฒนธรรมได้รับ การถ่ายทอดสู่ชนรุ่นต่อรุ่น -ชุมชนมีความเข้มแข็ง -ชุมชนห่างไกลยาเสพติด	สำนักปลัด

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๒ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๘	เมมาลิตสัมพันธ์	-เพื่อจัดกิจกรรมรำลึกถึงประวัติ ศาสตร์และแบบฉบับอันดีงาม ของท่านศาสดา -เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน การทำกิจกรรมร่วมกัน	-เกิดความดีงามใน จิตใจตามแบบฉบับ ที่ดีงามของท่าน ศาสดามูฮัมมัด -แก้ไขปัญหาหายสาบ สูญ -มีความรู้รักสามัคคี	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	-ร้อยละ ๘๕ ของ ผู้เข้าร่วมโครง การมีความพึง พอใจของ โครงการ	-ชุมชนมีความเข้มแข็ง -ชุมชนห่างไกลยาเสพติด -ประเพณีวัฒนธรรมได้รับ การถ่ายทอดสู่ชนรุ่นต่อรุ่น	สำนักปลัด

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒,๓

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี ที่ ๕

๕.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	อุดหนุนที่ทำการปกครองอำเภอยะหริ่ง	-เพื่ออุดหนุนงบประมาณให้กับปกครองอำเภอยะหริ่ง	-ประชาชนเล็งเห็นถึงความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์และงานสำคัญทางศาสนาคงอยู่กับคนไทย	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	-รายงานผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง	-ประชาชนมีความรักในสถาบันพระมหากษัตริย์	สำนักปลัด
๒	อุดหนุนศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนของ อปท. อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี	-เพื่อเป็นศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนของ อปท. บริหารจัดการสถานที่กลางในการแก้ไขปัญหา การประสานงานที่เกี่ยวข้อง -เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงาน การให้บริการ และการขอรับความช่วยเหลือ -เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ มีการช่วยเหลือประชาชน ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ	-มีศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชน (สถานที่กลาง) อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	-รายงานผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง	-ประชาชนมีความพึงพอใจและได้รับการประสานงาน การช่วยเหลือที่สะดวก รวดเร็ว	

๕.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	ฝึกอบรมและทัศนศึกษา บุคลากร ขององค์การ บริหารส่วนตำบล ต้นหยงดालอ	-เพื่อเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาทักษะ ความสามารถในการปฏิบัติงาน -เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน การปฏิบัติงาน	-สามารถนำ องค์ความรู้มาปรับ ใช้กับการปฏิบัติงาน และพัฒนาตำบล	๒๔๗,๐๐๐	-	๒๔๗,๐๐๐	-	๒๔๗,๐๐๐	-บุคลากร อบต. และผู้นำชุมชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ที่เข้าร่วม โครงการได้รับความ รู้ดีดีมาก (แบบสอบถาม)	-การปฏิบัติงานขององค์กร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด
๔	ฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมสำหรับผู้บริหาร สมาชิก อบต. พนักงาน จ้างและลูกจ้าง อบต.	-เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากร ควบคู่การส่งเสริมคุณธรรมจริยธ -เพื่อให้บุคลากรสามารถนำความ รู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตระหนัก และมีความสำนึกในการบริการ ประชาชนมากขึ้น -เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถ นำความรู้ที่ได้มาเป็นแบบอย่างใน การดำรงชีวิตและปฏิบัติงานตั้ง อยู่ในความไม่ประมาทมีความซื่อ สัตย์สุจริต -เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาโดยใช้ หลักธรรมอย่างมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	-มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติงาน ควบคู่คุณธรรม จริยธรรม	-	๑๐๐,๐๐๐	-	๑๐๐,๐๐๐	-	-ร้อยละ ๙๐ ของบุคลากรที่ เข้ารับการฝึก อบรมได้รับความ รู้ดีดีมาก (แบบสอบถาม)	-การปฏิบัติงานขององค์กร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด

๕.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	ออกบริการจัดเก็บภาษี และให้คำปรึกษาแนะนำ การชำระภาษีนอก สถานที่	-เพื่อให้การจัดเก็บภาษีและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของ อบต. -เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ของ อบต. โดยสามารถจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมได้อย่างทั่วถึงครบถ้วนถูกต้องเป็นธรรม -เพื่อให้ประชาชนมีการตื่นตัวเสียภาษี -เพื่อให้ประชาชนเสียภาษีตรงเวลา	-การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพ	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	-การจัดเก็บภาษีต่อปีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ของผู้มีหน้าที่เสียภาษี	-ประชาชนเกิดการตื่นตัวในการเสียภาษีมากขึ้น -เกิดการจัดเก็บภาษีและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ -เกิดการเพิ่มรายได้ของ อบต. -ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนและวิธีการจัดเก็บ	กองคลัง
๖	ปรับปรุงดูแลเว็บไซต์ ของ อบต.	-เพื่อปรับปรุงดูแลเว็บไซต์ของ อบต. -เพื่อให้การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆของ อบต.เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	-การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร อบต. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	-เว็บไซต์ อบต. สามารถใช้งานได้ตามปกติ	-ประชาชนสามารถดูข้อมูลข่าวสารของ อบต. ผ่านช่องทางเว็บไซต์	สำนักปลัด
๗	จัดทำแผนที่ภาษีและ ทะเบียนทรัพย์สิน	-เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเป็นระบบ และสามารถตรวจสอบได้ -เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ของ อบต. -เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลของ อบต. ในด้านการคลังท้องถิ่น	-การปฏิบัติงานด้านภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมีความแม่นยำ สะดวก รวดเร็ว	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	-แผนที่และทะเบียนทรัพย์สิน อบต.	-อบต. มีรายได้เพิ่มขึ้น -อบต. มีข้อมูลทางด้านการคลังท้องถิ่นอย่างครบถ้วนถูกต้อง -อบต. สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพถูกต้องเป็นธรรม	กองคลัง
๘	จัดการเลือกตั้งของ อบต.	-เพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง	-เลือกตั้งสมาชิกสภา อบต. และผู้บริหารท้องถิ่น	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	-สมาชิก อบต. ม.๑-๕ -นายก อบต.	-เป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง	สำนักปลัด

๕.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙	ประชุมประชาคม	-เพื่อรับทราบปัญหาและความ ต้องการของประชาชน -เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวาง แผนจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	-รับทราบข้อมูล ปัญหาความต้องการ ของประชาชน	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	-แผนพัฒนา ท้องถิ่น	-การจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่นเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ	สำนักปลัด

๕.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๒ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	ฝึกอบรมชุดปฏิบัติการ จิตอาสาภัยพิบัติ ประจำ องค์การบริหารส่วนตำบล ต้นหยงดालอ	-เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและคว ามเข้มแข็งให้แก่ อบต.ให้มีบุคลากร ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือ เจ้าพนักงานในการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยได้อย่างมี ประสิทธิภาพ -เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านการจัด การสาธารณภัยเบื้องต้น ระบบ บัญชาการเหตุการณ์ การควบคุม สั่งการ การบริหารจัดการสาธารณภัย ในพื้นที่เกิดเหตุที่มีรูปแบบและ มาตรฐานเดียวกันให้กับชุดปฏิบัติ การจิตอาสาภัยพิบัติประจำ อบต. -เพื่อพัฒนาระบบการปฏิบัติงาน กู้ภัยในภาวะฉุกเฉินให้เป็นระบบ รวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์	-การปฏิบัติงานของ ศูนย์ปฏิบัติการจิต อาสาภัยพิบัติของ อบต.เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ	-	๔๒,๐๐๐	-	๔๒,๐๐๐	-	ร้อยละ ๘๐ ของ ผู้เข้ารับการฝึก อบรมชุดปฏิบัติ การมีความรู้ ความเข้าใจ	-สามารถป้องกันและ บรรเทาภัยพิบัติในเขต พื้นที่รับผิดชอบ การมีความรู้ ความเข้าใจ	สำนักปลัด
๑๑	ฝึกอบรมทบทวน สมาชิก อปพร.	-เพื่อให้สมาชิก อปพร.ได้รับการ ฝึกอบรมและทบทวนองค์ความรู้ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และเข้า ใจบทบาทหน้าที่ -เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและ ศักยภาพในการสนับสนุนงาน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	-สมาชิก อปพร.มี ความรู้และมีศักยภาพ ในปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น	-	๔๐,๐๐๐	-	-	๔๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของ ผู้เข้ารับการฝึก อบรมทบทวน มีความรู้ความ เข้าใจ	-การปฏิบัติงานของสมาชิก อปพร.เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ	สำนักปลัด

๕.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๒ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	อบรมให้ความรู้กฎวินัยจราจร	-เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกในเรื่องความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน -เพื่อป้องกันและลดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินจากการเกิดอุบัติเหตุทางถนน -เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆของจราจร	-ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้เรื่องกฎวินัยจราจร	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	-ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีจิตสำนึกและมีความรู้ในเรื่องกฎวินัยจราจร -การใช้รถบนท้องถนนมีความปลอดภัย ลดการสูญเสีย	สำนักปลัด	
๑๓	ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลปีใหม่	-เพื่อเฝ้าระวังและลดปัจจัยเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุบนถนน -เพื่อให้ผู้ใช้รถใช้ถนนมีจิตสำนึกในการลดพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆในการใช้รถใช้ถนน -เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้รถใช้ถนน -เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-ลดอุบัติเหตุและลดการสูญเสียบนท้องถนน	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	-จำนวนครั้งอุบัติเหตุไม่เกินปีที่ผ่านมา	-ลดการเกิดอุบัติเหตุทางถนนและการสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการใช้ถนน	สำนักปลัด

๕.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๓ แผนงานด้านสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๔	ตำบลต้นหยงตาล ปลอดโรคพิษสุนัขบ้า	-เพื่อป้องกันและควบคุมโรคพิษ สุนัขบ้า -เพื่อดำเนินการฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้า	-สุนัขและแมวได้รับ ฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้า	๓,๖๐๐	๓,๖๐๐	๓,๖๐๐	๓,๖๐๐	๓,๖๐๐	-ร้อยละ ๗๐ ของ ผู้รับบริการมี ความพึงพอใจ ในการบริการ	-ตำบลต้นหยงตาลปลอด โรคพิษสุนัขบ้า	สำนักงานปลัด
๑๕	สัตว์ปลอดโรคคนปลอด ภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า	-เพื่อสำรวจและขึ้นทะเบียน สัตว์เลี้ยง -เพื่อเป็นการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า	-แมวและสุนัข ได้รับการสำรวจ และขึ้นทะเบียน	๖๐๐	๖๐๐	๖๐๐	๖๐๐	๖๐๐	-ร้อยละ ๘๐ ของ ของสัตว์ที่ได้รับ การสำรวจได้รับ การขึ้นทะเบียน	-ตำบลต้นหยงตาลปลอด โรคพิษสุนัขบ้า -สัตว์เลี้ยงได้รับการขึ้น ทะเบียนสุนัขและแมว	สำนักงานปลัด
๑๖	ควบคุมโรคขาดสาร ไอโอดีน	-เพื่ออบรมให้ความรู้เรื่องโรคขาด สารไอโอดีน -เพื่อส่งเสริมครัวเรือน โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีการใช้ เกลือเสริมไอโอดีนและผลิตภัณฑ์ ปรุงรสเสริมไอโอดีน	-ครัวเรือน โรงเรียน ศพด.มีความรู้เรื่อง สารไอโอดีน	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	-ร้อยละ ๘๐ ของ กลุ่มเป้าหมายมี การบริโภค ไดโอดีน	-คุณภาพชีวิตดีขึ้น -มีการใช้เกลือเสริมไอโอดีน และผลิตภัณฑ์ปรุงรสเสริม ไอโอดีนในการประกอบ อาหาร	สำนักงานปลัด
๑๗	พัฒนาระบบสุขภาพ ในโรงเรียนและชุมชน	-เพื่ออบรมให้ความรู้เรื่อง สุขภาพสิ่งแวดล้อม -เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาทำความสะอาดบ้านเรือนและหมู่บ้าน	-มีความรู้เรื่อง สุขภาพ สิ่งแวดล้อม	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	-ร้อยละ ๗๐ ของ ผู้เข้าร่วมโครงการ มีความรู้เรื่อง สุขภาพ สิ่งแวดล้อม	-ประชาชนมีความรู้เรื่อง สุขภาพสิ่งแวดล้อม -เกิดสภาพแวดล้อมที่ดีเอื้อ ต่อการมีสุขภาพที่ดี	สำนักงานปลัด

๕.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๓ แผนงานด้านสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๘	ส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ	-เพื่อตรวจสอบสุขภาพผู้สูงอายุ และเก็บข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ผู้สูงอายุ -เพื่ออบรมให้ความรู้เรื่องการดูแล สุขภาพ -เพื่อเพิ่มศักยภาพผู้สูงอายุในการ ช่วยเหลือตนเองให้มีสุขภาพกาย ใจที่เข้มแข็ง	-ข้อมูลต่างๆของผู้ สูงอายุ -มีความรู้เรื่องการ การดูแลสุขภาพ	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	-กลุ่มเป้าหมาย เข้าร่วมโครงการ อย่างน้อย ๒๐๐ คน	-สุขภาพและคุณภาพชีวิต ดีขึ้น	สำนักปลัด
๑๙	ส่งเสริมโภชนาการและ สุขภาพเด็ก	-เพื่ออบรมให้ความรู้เรื่อง โภชนาการและสุขภาพสำหรับเด็ก -เพื่อให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็ก ได้เฝ้าระวังภาวะโภชนาการและ สุขภาพของเด็ก	-ผู้เข้าร่วมโครงการ มีความรู้เรื่องโภชนา การและสุขภาพเด็ก	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	-ร้อยละ ๗๐ ของ ของผู้เข้าร่วม โครงการมีความ รู้เรื่องโภชนาการ และสุขภาพ สำหรับเด็ก	-สุขภาพและคุณภาพชีวิต ดีขึ้น	สำนักปลัด
๒๐	ควบคุมและป้องกันโรค ติดต่อตามฤดูกาล	-เพื่ออบรมให้ความรู้เรื่องโรค ติดต่อและการป้องกัน -เพื่อเฝ้าระวัง ป้องกันและควบ คุมโรคติดต่อในตำบล	-มีความรู้และสามารถ ควบคุมและป้องกัน โรคติดต่อ	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	-ร้อยละ ๗๐ ของ ของผู้เข้าร่วม โครงการมีความ รู้เรื่องโรคติดต่อ และการป้องกัน โรค	-สามารถควบคุมและป้อง กันโรคติดต่อตามฤดูกาล	สำนักปลัด

๕.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๓ แผนงานด้านสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๑	ส่งผู้ติดยาเสพติดเข้ารับ การบำบัดฟื้นฟู	-เพื่อบำบัดฟื้นฟูผู้เสพยาเสพติด -เพื่อคืนคนดีกลับสู่สังคมเป็นขวัญ ให้กับครอบครัว สังคม และเป็น กำลังในการพัฒนาประเทศชาติ ต่อไป	-ผู้ติดยาเสพติดผ่าน การบำบัดฟื้นฟู	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	-ผู้เข้ารับการบ าบำบัดฟื้นฟูหาย ขาดจากการติดยา เสพติด	-ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูมี สภาพร่างกาย จิตใจที่แข็ง แรงสามารถเผชิญกับปัญหา ต่างๆในชีวิตประจำวันได้ อย่างเข้มแข็ง และแก้ไข ปัญหาได้อย่างเหมาะสม พร้อมดำรงตนอยู่ในสังคม อย่างมีคุณภาพ -สามารถกลับตัวเป็นคนดี สู่ครอบครัว สังคม ไม่ยุ่ง เกี่ยวกับยาเสพติดต่อไป	สำนักปลัด
๒๒	คลินิกหนังหุ้มปลายอวัยวะ เพศชายในเด็กมุสลิม	๑.เพื่ออบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ การดูแลสุขภาพและป้องกันโรค โดยเฉพาะโรคติดต่อทางระบบ สืบพันธุ์ให้แก่เด็กและผู้ปกครอง ๒.เพื่อให้เด็กเพศชายได้รับการ บริการขลิบอวัยวะเพศชายได้ ลดภาวะเสี่ยงในการติดเชื้อและ ภาวะออกเลือดมาก ๓.เพื่อให้การเข้าสุนัตได้อย่างถูก ต้องและปลอดภัย ๔.เพื่อเป็นการสนับสนุนการปฏิบัติ ตามหลักศาสนา รักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น	-การเข้าสุนัตหมู่มี ความถูกต้องปลอดภัย	-	-	๗๖,๙๐๐	-	-	-ร้อยละ ๑๐๐ ของผู้เข้าร่วม โครงการมีความ รู้ในการดูแล สุขภาพและมี ความปลอดภัย	๑.มีความรู้สามารถดูแล สุขภาพและป้องกันโรคติดต่อ เชื้อ ๒.ได้รับการคลิพอวัยวะเพศ ชายที่ถูกต้องและปลอดภัย ๓.รักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ท้องถิ่นที่ดีงามให้คงอยู่ต่อไป	สำนักปลัด

๕.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๓	สถานฝึกวินัยไซโครบคัรว อบอุ้น	-เพื่อสร้างความสัมพันธ์ความ อบอุ้นในครอบครัวและมีกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกัน -เพื่อสร้างคุณธรรมจริยธรรมและ ความเข้มแข็งของครอบครัวภายใน ชุมชน	-สมาชิกในครอบครัวมีความรู้ความ เข้าใจในเรื่องสถาบัน ครอบครัว	๑๑,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	-ร้อยละ ๘๐ของ ครัวเรือนที่เข้า ร่วมโครงการไม่ มีเหตุรุนแรงใน ครอบครัว	-สร้างความอบอุ่นในครอบครัว -สร้างคุณธรรมจริยธรรม และความเข้มแข็งของ ครอบครัวภายในชุมชน	สำนักปลัด
๒๔	เด็กและเยาวชนไทย ห่างไกลยาเสพติด	-เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายา เสพติดในพื้นที่ -เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน -เพื่อตอบสนองต่อนโยบาย รบ. -เพื่ออบรมให้ความรู้และทัศน ศึกษาดูงาน	-ปัญหา ยาเสพติด ได้รับการแก้ไข -เด็กและเยาวชนได้ รับความรู้เกี่ยวกับ ยาเสพติด	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	-ร้อยละ ๘๐ ของ ของผู้เข้าร่วม โครงการมีความ รู้เรื่องยาเสพติด	-ชุมชนมีความเข้มแข็ง -สามารถป้องกันและแก้ไข ปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่	สำนักปลัด
๒๕	ฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมแก่เด็กและ เยาวชน	-เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความ รู้คู่คุณธรรม -เพื่อสร้างความรู้รักสามัคคี -เพื่อให้เด็กและเยาวชนกล้าแสดงออก -เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	-เด็กและเยาวชนมี คุณธรรม จริยธรรม ในการดำเนินชีวิต	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	-ร้อยละ ๘๐ ของ ของผู้เข้าร่วม โครงการมีความ รู้เรื่องคุณธรรม จริยธรรม	-ชุมชนมีความเข้มแข็ง -ปัญหาทางสังคมลดลง -ครอบครัวมีความเข้มแข็ง	สำนักปลัด

๕.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๖	ฝึกอบรม ประชาธิปไตย	-เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย	-มีความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	-ร้อยละ ๘๐ ของ ของผู้เข้าร่วม โครงการมีความ รู้เรื่องประชา ธิปไตย	-ชุมชนมีความเข้มแข็ง	สำนักปลัด

๕.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๕ แผนงานงบกลาง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๓	สร้างหลักประกันด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุ	-เพื่อช่วยเหลือสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุในเขต อบต. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของ อบท. พ.ศ.๒๕๕๒	-ผู้สูงอายุในเขต อบต.ได้รับเงินการขึ้นทะเบียนและรับเงินเบี้ยยังชีพแบบขั้นบันได	๓,๒๕๒,๐๖๐	๓,๔๑๔,๖๖๓	๓,๕๘๕,๓๙๖	๓,๗๖๔,๖๖๕	๓,๙๕๒,๘๙๘	-ผู้อายุในตำบลทุกคนที่ขึ้นทะเบียนได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	-คุณภาพชีวิตดีขึ้น	สำนักปลัด
๒๔	สนับสนุนการเสริมสร้างสวัสดิการทางสังคมให้แก่คนพิการและทุพพลภาพ	-เพื่อช่วยเหลือสวัสดิการทางสังคมให้กับผู้พิการและทุพพลภาพในเขต อบต.	-ผู้พิการในเขต อบต.ได้รับการขึ้นทะเบียนและรับเงินเบี้ยความพิการ	๑,๐๕๓,๓๖๐	๑,๑๐๖,๐๒๘	๑,๑๖๑,๓๒๙	๑,๒๑๙,๓๙๘	๑,๒๘๐,๓๖๗	-ผู้พิการในตำบลทุกคนที่ขึ้นทะเบียนได้รับเงินเบี้ยความพิการ	-คุณภาพชีวิตดีขึ้น	สำนักปลัด
๒๕	เงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพผู้ป่วยเอดส์	-เพื่อช่วยเหลือสวัสดิการทางสังคมให้กับผู้ป่วยเอดส์	-ผู้ป่วยเอดส์ในเขต อบต.ได้รับการขึ้นทะเบียนและรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	-ผู้ป่วยเอดส์ในตำบลทุกคนที่ขึ้นทะเบียนได้รับเงินสงเคราะห์ผู้ผู้ป่วยเอดส์	-คุณภาพชีวิตดีขึ้น	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน
(แบบ ผ.๐๒/๑)

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑,๒

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี ที่ ๑

๑.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน

๑.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	ที่มาของ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	ฝึกอบรมการตัดเย็บผ้าละหมาด	-เพื่อส่งเสริมให้มีความรู้ในการตัดเย็บผ้าละหมาด -เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเอง -เพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน	-สามารถตัดเย็บผ้าละหมาดด้วยตนเอง	๔๒,๐๐๐	-	-	-	-	-ร้อยละ ๖๐ของผู้เข้าร่วมโครงการมีการใช้ผ้าละหมาดที่ผลิตเอง	-ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน -สามารถใช้เป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพเสริม	หมู่ที่ ๑-๕	สำนักปลัด
รวม	๑ โครงการ	-	-	๔๒,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	

๒. ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

๒.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	ที่มาของ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	ขยายเขตท่อเมนประปา หมู่ที่ ๒	-เพื่อให้ประชาชนได้ใช้น้ำ ประปาอย่างทั่วถึง	-ประชาชนมีน้ำ ประปาใช้	๑๔๕,๒๖๐	-	-	-	-	-จำนวนครัวเรือน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ของจำนวน ครัวเรือนที่ใช้น้ำ มีน้ำใช้อย่าง เพียงพอ	-ประชาชนมีน้ำ ประปาใช้อย่างทั่วถึง	หมู่ที่ ๒	กองช่าง
รวม	๑ โครงการ	-	-	๑๔๕,๒๖๐	-	-	-	-	-	-	-	

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒,๓

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี ที่ ๕

๓.ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	ที่มาของ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	ป้องกันและลดอุบัติเหตุ ทางถนนในช่วงเทศกาล สงกรานต์	-เพื่อเฝ้าระวังและลดปัจจัยเสี่ยง ในการเกิดอุบัติเหตุบนถนน -เพื่อให้ผู้ใช้รถใช้ถนนมีจิตสำนึก ในการลดพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ในการใช้รถใช้ถนน -เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ รถใช้ถนน -เพื่อให้ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-ลดอุบัติเหตุและ ลดการสูญเสียชีวิตบน ทางถนน	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	-จำนวนครั้ง อุบัติเหตุไม่เกิน ปีที่ผ่านมา	-ลดการเกิดอุบัติเหตุ ทางท้องถนนและ การสูญเสียชีวิตที่อาจ เกิดจากการใช้ถนน	หมู่ที่ ๑-๕	สำนักปลัด
รวม	๑ โครงการ	-	-	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	-	-	-	

รายละเอียดโครงการพัฒนา
สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ที่ใช้สำหรับประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
(แบบ ผ.๐๒/๒)

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
สำหรับ โครงการที่เกี่วกันคุณภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี ที่ ๒

๒.ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

๒.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) สายยาแลบูเดาะ หมู่ที่ ๓	-เพื่อให้การสัญจรไปมา การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวก	-กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๖๗๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๒,๖๘๐ ตารางเมตร	๑,๙๖๑,๖๐๐	-	-	-	-	-ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ สายได้มาตรฐาน	-การสัญจร การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวกและมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๒	ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านแบบบาดาลขนาดใหญ่ หมู่ที่ ๓	-เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	-ประปาหมู่บ้านแบบบาดาลขนาดใหญ่	๖,๑๔๕,๐๐๐	-	-	-	-	-ประปาหมู่บ้านแบบบาดาลขนาดใหญ่ ๑ แห่งได้มาตรฐาน	-ประชาชนมีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึง	กองช่าง

๒.ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

๒.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) สายป้อไร่ละเราะ หมู่ที่ ๒	-เพื่อให้การสัญจรไปมา การประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวก	-กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๕๗๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ หรือพื้นที่จราจรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒,๒๘๐ ตารางเมตร	๑,๖๕๖,๙๐๐	-	-	-	-	-ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ สายได้มาตรฐาน	-การสัญจร การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวกและมีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๔	ก่อสร้างถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบ้านกอดอร์-บ้านจูละระ หมู่ที่ ๓	-เพื่อให้การสัญจรไปมา การประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวก	-กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๔๘๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๐๕ เมตร หรือพื้นที่จราจรไม่น้อยกว่า ๑,๙๒๐ ตารางเมตร	๑,๗๔๒,๓๐๐	-	-	-	-	-ถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ๑ สายได้มาตรฐาน	-การสัญจร การไปประกอบอาชีพและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรมีความสะดวกและมีประสิทธิภาพ	กองช่าง

๒.ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

๒.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	ก่อสร้างถนนลาดยาง แอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายบาโจ-ชลประทาน หมู่ที่ ๔-๓	-เพื่อให้การสัญจรไปมา การไป ประกอบอาชีพและการขนส่ง ผลผลิตทางการเกษตรมีความ สะดวก	-กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๑,๐๓๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๐๕ เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร ไม่น้อยกว่า ๔,๑๒๐ ตารางเมตร	๒,๘๖๘,๒๐๐	-	-	-	-	-ถนนลาดยาง แอสฟัลท์ติก คอนกรีต ๑ สายได้มาตรฐาน	-การสัญจร การไปประกอบ อาชีพและการขนส่งผลผลิต ทางการเกษตรมีความ สะดวกและมีประสิทธิภาพ	กองช่าง

บัญชีครุภัณฑ์
(แบบ ผ.๐๓)

บัญชีครุภัณฑ์
 แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
 องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	การศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การศึกษา	-ชุดบ้านน้อย ๒ สไลด์ จำนวน ๒ ชุด -กระดานเลื่อนพร้อม แป้นบาส จำนวน ๒ ตัว	๑๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
รวม					๑๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวดที่ ๖ การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ข้อ ๒๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ และในการประเมินแผนนั้นจะต้องดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้างตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวดที่ ๖ การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ข้อ ๒๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ และในการประเมินแผนนั้นจะต้องดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้างตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นจากแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนา เป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทางการวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

- ๑.แบบการติดตามและประเมินผลการจัดทำและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติของ อปท.
- ๒.การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)
- ๓.อื่นๆตามที่คณะกรรมการกำหนด

๑.๑ ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ที่	ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ					
		จำนวนโครงการที่ปรากฏในแผน			จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ		
		ปีงบประมาณ			ปีงบประมาณ		
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
๑	พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและแก้ไขปัญหาความยากจน	๙	๑๑	๓	๓	๓	๒
๒	พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๕๐	๗๑	๓๙	๒๕	๒๔	๑๗
๓	พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว	๘	๙	๕	๔	๓	๒
๔	การบริหารจัดการที่ดี	๕๐	๔๙	๑๐	๒๙	๒๔	๕
๕	ด้านโครงการสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน	๒๓	๒๙	๘	๒	๑๒	๑
๖	ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๖	๑๑	๓	-	๔	๓
๗	ด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๙	๗	๓	-	๐	๑
รวม		๑๕๕	๑๘๗	๗๑	๖๓	๗๐	๓๑

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ อปท.ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของ อปท.ในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ อปท.

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๒.๑ ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓

๑.แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ

ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ

ท่านมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอมากน้อยเพียงใด

ความพึงพอใจ	พอใจ มาก	ร้อยละ	พอใจ	ร้อยละ	ไม่ พอใจ	ร้อยละ
๑)มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	๔๗	๙๔	๓	๖	๐	๐
๒)มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	๔๖	๙๒	๔	๘	๐	๐
๓)มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	๓๙	๗๘	๑๑	๒๒	๐	๐
๔)มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ	๔๔	๘๘	๖	๑๒	๐	๐
๕)การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๔๐	๘๐	๑๐	๒๐	๐	๐
๖)การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๔๘	๙๖	๒	๔	๐	๐
๗)ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	๔๑	๘๒	๙	๑๘	๐	๐
๘)ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๔๖	๙๒	๔	๘	๐	๐
ภาพรวม	๓๕๑	๘๗.๑๑	๔๙	๑๒.๘๙	๐	๐

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการพิจารณา คือ ผู้ตอบแบบประเมินในแต่ละระดับความพึงพอใจมีจำนวนเท่าใด

๒.๒ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอในภาพรวม

ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ อบต.ต้นหยงดालอในการพัฒนาด้านที่ ๑-๗ โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนน อบต.ของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	ยุทธศาสตร์ที่ ๑		ยุทธศาสตร์ที่ ๒		ยุทธศาสตร์ที่ ๓		ยุทธศาสตร์ที่ ๔		ยุทธศาสตร์ที่ ๕		ยุทธศาสตร์ที่ ๖		ยุทธศาสตร์ที่ ๗	
	คะแนน	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ	คะแนน	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ	คะแนน	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ	คะแนน	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ	คะแนน	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ	คะแนน	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ	คะแนน	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ
๑)มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	๔๖๒	๙.๒๔	๔๖๑	๙.๒๒	๔๓๕	๘.๗๐	๔๖๖	๙.๓๒	๔๕๙	๙.๑๘	๔๕๔	๙.๐๘	๔๕๓	๙.๐๖
๒)มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	๔๖๙	๙.๓๘	๔๗๔	๙.๔๘	๔๔๘	๘.๙๖	๔๗๙	๙.๕๘	๔๘๔	๙.๖๘	๔๖๑	๙.๒๒	๔๖๐	๙.๒๐
๓)มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	๔๔๘	๘.๙๖	๔๕๔	๙.๐๘	๔๓๓	๘.๖๖	๔๕๗	๙.๑๔	๔๖๑	๙.๒๒	๔๓๗	๘.๗๔	๔๓๘	๘.๗๖
๔)มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ	๔๓๗	๘.๗๔	๔๕๘	๙.๑๖	๔๓๒	๘.๖๔	๔๔๗	๘.๙๔	๔๔๙	๘.๙๘	๔๒๙	๘.๕๘	๔๓๑	๘.๘๒
๕)การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๔๓๕	๘.๗๐	๔๕๒	๙.๐๔	๔๓๔	๘.๖๘	๔๔๐	๘.๘๐	๔๕๘	๙.๑๖	๔๓๘	๘.๗๖	๔๓๗	๘.๗๔
๖)การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๔๕๒	๙.๐๔	๔๖๒	๙.๒๔	๔๔๐	๘.๘๐	๔๖๓	๙.๒๖	๔๖๘	๙.๓๖	๔๔๙	๘.๙๘	๔๕๐	๙.๐๐
๗)ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	๔๖๒	๙.๒๔	๔๖๓	๙.๒๖	๔๔๑	๘.๘๒	๔๖๗	๙.๓๔	๔๗๑	๙.๔๒	๔๔๘	๘.๙๖	๔๔๖	๘.๙๒
๘)ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๔๖๘	๙.๓๖	๔๖๒	๙.๒๔	๔๓๙	๘.๗๘	๔๖๙	๙.๓๘	๔๗๖	๙.๕๒	๔๕๑	๙.๐๒	๔๕๓	๙.๐๖
ภาพรวม	๓,๖๓๓	๗๒.๖๖	๓,๖๘๖	๗๓.๗๒	๓,๕๐๒	๗๐.๐๔	๓,๖๘๘	๗๓.๗๖	๓,๗๒๖	๗๔.๕๒	๓,๕๖๗	๗๑.๐๒	๓,๕๖๘	๗๑.๓๖
ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในภาพรวม	-	๙.๐๘	-	๙.๒๑	-	๘.๗๕	-	๙.๒๒	-	๙.๓๑	-	๘.๙๑	๐	๘.๙๒

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการพิจารณา คือ เป็นค่าคะแนน ๐-๑๐ ในแต่ละประเด็นการประเมิน

(๔) ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๑) ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๑.๑ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาลยังไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากประชาชน คณะกรรมการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเท่าที่ควร ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่นให้มากที่สุด ตลอดจนบุคคลหรือประชาชนทั่วไปที่ไม่ได้เป็นสัดส่วนประชาคมต้องเข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุด ซึ่งในการประชุมประชาคมเพื่อเสนอปัญหา ความต้องการ ข้อเสนอคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะยังคงเป็นกลุ่มเดิมๆ ที่ได้มีการกำหนดสัดส่วนเอาไว้ ควรจะมีการคัดเลือกสัดส่วนประชาคมที่ไม่ซ้ำกับบุคคลเดิมๆ หรือมีการประชาสัมพันธ์เชิญชวนประชาชนทั่วไป หน่วยงานราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ให้มากที่สุด ให้เห็นถึงความสำคัญของการประชุมประชาคมในการรับทราบปัญหาความต้องการขององค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาล ซึ่งหากดำเนินการได้ จะส่งผลให้แผนพัฒนาท้องถิ่นเกิดผลในทางปฏิบัติมากยิ่งขึ้น

๑.๒ องค์การในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ยังขาดความรู้ความสามารถ ความชำนาญเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ทางองค์การบริหารส่วนตำบลควรดำเนินการจัดโครงการอบรมให้ความรู้หรือจัดส่งเข้ารับการฝึกอบรมกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่จัดอบรมให้ความรู้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

๑.๓ การประสานงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงตาลของแต่ละสำนัก/กอง ยังมีความล่าช้าอยู่บ้าง ในเรื่องการประสานงานข้อมูลต่างๆ ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องมีการประชุมซักซ้อมทำความเข้าใจของแต่ละส่วนราชการในการนำเสนอปัญหาความต้องการของแต่ละกอง/สำนักเพื่อสร้างความร่วมมือให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสำเร็จลุล่วงเป็นไปตามความต้องการของประชาชน

๑.๔ ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๑.๕ โครงการต่าง ๆ ในแต่ละปีมีมาก ไม่สามารถดำเนินการได้ทั้งหมด งบประมาณไม่เพียงพอต้องขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒) ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๒.๑ โครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการควรมีผลการดำเนินงานที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรม ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ หรือผู้ได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง

๒.๒ โครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละปีงบประมาณ ควรกำหนดขึ้น โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ หรือประโยชน์ที่จะเกิดกับประชาชน และท้องถิ่น ไม่ว่าจะทางตรง หรือทางอ้อม อีกทั้ง ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบในการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมต่างๆ มากขึ้น

๒.๓ ต้องเร่งรัด และกำชับให้สำนัก/กองหรือเจ้าของโครงการดำเนินการตามแผนการดำเนินงาน ที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน

๒.๔ ควรพิจารณาการตั้งงบประมาณให้เพียงพอ และเหมาะสมกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนลด โอนเพิ่ม โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

๒.๕ คณะผู้บริหารควรมีระบบ หรือกลไกในการผลักดันให้มีการนำผลจากการสำรวจ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา ความต้องการ หรือความคาดหวังของประชาชนผู้รับบริการที่มีต่อการพัฒนาในอนาคต สูงสุด ๓ อันดับแรก ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น และเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ก

**แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
<p>๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ</p>	๒๐ (๓)	
	<p>(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ</p>	(๒)	
	<p>(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ</p>	(๒)	
	<p>(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการบริการพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ</p>	(๒)	
	<p>(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การปศุสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ แรงงาน ฯลฯ</p>	(๒)	
	<p>(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณีและงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ</p>	(๒)	
	<p>(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ</p>	(๒)	
	<p>(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.</p>	(๒)	
	<p>(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับผลประโยชน์ ร่วมแก้ปัญหาปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	(๓)	
<p>๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ</p>	<p>ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ควบคุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้อง ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐</p>	๒๐ (๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประติษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strength (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และ T-Threat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาลหลักประชาธิปไตย ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และ Thailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓. ยุทธศาสตร์ (ต่อ) ๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็น หรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็น ลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสัมพันธ์กับโครงการพัฒนาท้องถิ่น	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจน ในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะ เกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทาง ยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	(๕) แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่อง หนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทาง ยุทธศาสตร์และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน เน้นไปสู่ การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยระบุแผนงานและความ เชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ใน ภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์ การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่า เป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไรสามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนา ท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการใน เชิงปริมาณ (Quantitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอา เทคนิคต่างๆ มาใช้เพื่อวัดว่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของ ประชาชนหรือไม่และ เป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชน พึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพ หรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตาม วัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมา ดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือ หน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการใน เชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงาน และยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จน นำไปสู่การ จัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand(DemandAnalysis)/GlobalDemand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการ แก้ไข ปัญหาความยากจน หลักประชากรรัฐ	๑๐	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
<p>๕.โครงการพัฒนา</p> <p>๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ</p>	<p>ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้</p> <p>เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ ดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตาม วิสัยทัศน์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไป เรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่า จะพัฒนาอะไรในอนาคต</p>	<p>๖๐</p> <p>(๕)</p>	
<p>๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับโครงการ</p>	<p>มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนด วัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับ หลักการ และเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ มีความ เป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง</p>	<p>(๕)</p>	
<p>๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความ ชัดเจนนำไปสู่การตั้ง งบประมาณได้ถูกต้อง</p>	<p>สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมาย ต้อง ชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคือ อะไร มีผลผลิต อย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และ ระยะเวลา ดำเนินงาน อธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบ ลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง (๕) โครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลาย กลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง</p>	<p>(๕)</p>	
<p>๕.๔ โครงการมีความ สอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี</p>	<p>โครงการ สอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถ ในการ แข่งขัน (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้าง โอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการ เติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุล และ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน</p>	<p>(๕)</p>	
<p>๕.๕เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p>	<p>โครงการมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคน เป็นศูนย์กลางการพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี(๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๗๔ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่การ ปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่ เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้ แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับ ศักยภาพการแข่งขันและการ หลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพ คนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ</p>	<p>(๕)</p>	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
<p>๕.โครงการพัฒนา(ต่อ)</p> <p>๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐</p>	<p>โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย นวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วย ภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิด สร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ</p>	(๕)	
<p>๕.๗ โครงการสอดคล้อง กับ ยุทธศาสตร์จังหวัด</p>	<p>โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็น โครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นที่เป็นปัจจุบัน</p>	(๕)	
<p>๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชชารัฐ</p>	<p>เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วย การพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>	(๕)	
<p>๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)</p>	<p>งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการ ในการ จัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม(Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)</p>	(๕)	
<p>๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ</p>	<p>การประมาณการราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการ ถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบได้ในเชิงประจักษ์</p>	(๕)	
<p>๕.๑๑ มีการกำหนด ตัวชี้วัด (KPI) และ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และผลที่ คาดว่าจะได้รับ</p>	<p>มีการกำหนดดัชนีชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้น ที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)</p>	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.โครงการพัฒนา(ต่อ) ๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการ ดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้(๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุด และสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

ภาคผนวก

ข

แบบที่ ๑ แบบช่วยกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นโดยตนเอง

คำชี้แจง : แบบที่ ๑ เป็นการประเมินตนเองในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะทำการประเมินและรายงานทุกๆครั้ง หลังจากที้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์แล้ว

ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น... องค์การบริหารส่วนตำบลต้นหยงดालอ อำเภอ... ยะหริ่ง... จังหวัด... ปัตตานี

ประเด็นการประเมิน	มีการดำเนินงาน	ไม่มีการดำเนินงาน
ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น		
๑. มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๒. มีการจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๓. มีการจัดประชุมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ		
๔. มีการจัดตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๕. มีการจัดประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๖. มีคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา		
ส่วนที่ ๒ การจัดทำแผนการพัฒนาท้องถิ่น		
๗. มีการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของท้องถิ่นมาจัดทำฐานข้อมูล		
๘. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน		
๙. มีการวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น(SWOT) เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่น		
๑๐. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น		
๑๑. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด		
๑๒. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน		
๑๓. มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น		
๑๔. มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา		
๑๕. มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด		
๑๖. มีการอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา		
๑๗. มีการจัดทำบัญชีกลุ่มโครงการในแผนยุทธศาสตร์		
๑๘. มีการกำหนดรูปแบบการติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์		
๑๙. มีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์หรือไม่		

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

คำชี้แจง : แบบที่ ๓/๒ เป็นแบบสำรวจความพึงพอใจของประชาชน ต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม โดยกำหนดให้มีการเก็บข้อมูลปีละ ๑ ครั้ง หลังจากสิ้นสุดปีงบประมาณ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

- ๑. เพศ   ชาย   หญิง
- ๒. อายุ   ต่ำกว่า ๒๐ ปี   ๒๐-๓๐ ปี   ๓๑-๔๐ ปี
                          ๔๑-๕๐ ปี   ๕๑-๖๐ ปี   มากกว่า ๖๐ ปี
- ๓. การศึกษา   ประถมศึกษา   มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า   อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
                          ปริญญาตรี   สูงกว่าปริญญาตรี   อื่นๆ
- ๔. อาชีพหลัก   รับราชการ   เอกชน/รัฐวิสาหกิจ   ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว
                          รับจ้าง   นักเรียนนักศึกษา   เกษตรกร
                          อื่นๆ ระบุ .....

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. ท่านมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมมากน้อยเพียงใด

ความพอใจ	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม			
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม			
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม			
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ			
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด			
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น			
๘. การแก้ไขปัญหา และการตอบสนองความต้องการของประชาชน			
๙. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			

**แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม**

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. เพศ   ชาย   หญิง
๒. อายุ   ต่ำกว่า ๒๐ ปี   ๒๐-๓๐ ปี   ๓๑-๔๐ ปี
                   ๔๑-๕๐ ปี   ๕๑-๖๐ ปี   มากกว่า ๖๐ ปี
๓. การศึกษา   ประถมศึกษา   มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า   อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
                   ปริญญาตรี   สูงกว่าปริญญาตรี   อื่นๆ
๔. อาชีพหลัก   รับราชการ   เอกชน/รัฐวิสาหกิจ   ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว
                   รับจ้าง   นักเรียนนักศึกษา   เกษตรกร
                   อื่นๆ ระบุ .....

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาด้านพัฒนาแลเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและแก้ไขปัญหาความยากจน โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๖. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา **ด้านพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๗. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา **ด้านพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๘. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา**ด้านการบริหารจัดการที่ดี** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๙. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา**ด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๑๐. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา **ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๑๑. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา **ด้านส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข** โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐คะแนน)
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	